

LAPINKÄVIJÄ 2021

Ollinmaja 50 vuotta

Imatran Lapinkävijät
70 vuotta

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	2
Ollinmaja 50 vuotta	3
Talkoolaisen aatoksia Ollinmajalta.....	13
Kymmenen vuotta toimintaa 2011 – 2020	14
Retkitoimikunta.....	14
Juhlamatka Kiilopäälle 30.7 – 7.8.2021	18
Lasten ja nuorten toimikunta	19
Melontatoimikunnan historian havinaa	22
Pyöräilytoimikunta	24
Lapinmajatoimikunta.....	25
Tiedotustoimikunta	28
Johtokunnan jäsenet ja toimihenkilöt 2011 – 2021	29
Jäsenmaksut 2021 – 2022.....	30
Valto ja Vaula retkeilevät.....	32
Kuutamoa, lumiukkoja ja Erähiittoa.....	33
Ulkona kuin lumiukko	34
Kuinka minusta tuli Muumien retkeilykoulun ohjaaja.....	35
Norppapolulla helatorstaina 2019	36
Kalareissu 1956.....	38
In Memoriam Eero Melto	39
Vuosikokous 2021	40
Toimintasuunnitelma 2021.....	41
Toimikuntien jäsenet ja toimihenkilöt 2021	41
Retkivarusteiden hinnat	43
Osoitemuistio	44
Lapinmajojen vuokraus ja arvonta	45

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 64 vsk.

Kansikuva:
Ollinmaja keväällä 2021

Kuvaaja: Arja Lifländer

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:

Arja Lifländer   Johanna Pajari
Tuula Rahkonen   Tiina Kempainen
Ritva Pesonen

Painopaikka: Saimaprint Oy

Puheenjohtajan puheenvuoro

Hyvää juhluvuotta kaikille Lapinkävijöille !

Imatran Lapinkävijät ry täyttää 70 vuotta 19.11.2021 ja Ollinmaja täytti 50 vuotta 7.2.2021. Juhlaleiri järjestetään yhdessä Kymi – Vuoksi - latualueen kanssa Kiilopäällä 30.7.-7.8.2021. Vuosijuhlaa on suunniteltu tapahtuvaksi retkiolosuhteissa Ollinmajalla lokakuussa pienen yllätystarjoilun kerä.

Jäsenrekisterin tarkastuksen jälkeen meitä on yli 850 jäsentä, joista yli kolmannes on perhejäseniä. Yhdistyksen talous on vahva ja olemme pystyneet alentamaan perhejäsenmaksua roimasti ja nostaneet jäsenmaksua vain Suomen Ladun korotuksen verran.

Juhlavuotemme kunniaksi olemme kunnostaneet kaikkia kiinteistöjä. Ollinmajalle on takan lisäksi tullut ilmalämpöpumppu ja sisäikkunoihin on asennettu lämpölasit.

Sähkölasku on nyt hyvin maltillinen. Pihalle on tullut grillikatosta täydentämään kotilaavu ”Pentin laavu”, kunnollinen puukatos ja uusi inva - PuuCee. Parkkipaikka on laajennettu. Suunnitteilla on Ollinmajalle vaihtoehtoinen latu, jotta nousu ja lasku olisivat helpommat. Samoin suunnitellaan ympärivuotista kävely -, pyöräily - ja lenkkipolkua Ollinmajalle.

Ylläs - Jumpura on vihdoinkin myyty vähäisen käytön ja suurien tulevien kunnostuskustannusten vuoksi. Asunto-osakeyhtiön paperit piti laittaa kuntoon 1991 alkaen, eli ostopäivästä lähtien, teettää energiatutkimus, saattaa tilinpäätökset kuntoon ja tehdä 5-vuotisen korjaussuunnitelma. Kaikkia yhdistyksen osakekirjoja piti etsiä jopa poliisin voimin parin vuoden ajan. Eri näisten mutkien kautta naapuri käytti etuosto-oikeuttaan ja maksoi taloyhtiön kanssa kaikki kulut. Myynnistä saadut rahat ja tilillä olevat ylimääräiset rahat on talletettu pankkiin tulevia tarpeita varten.

Saarihelyä on kunnostettu viime vuosina ulkoa ja sisältä. Katto on uusittu ja talo maalattu. Tänä vuonna uusittiin wc-tilat. Taloyhtiö on ostanut tontin Metsähallitukselta.

Kiilopään Outadusta omistamme 1/6 osan osakkeesta. Rakennus on vasta 10 vuotta vanha, mutta palahuopakatto vaihdetaan tänä vuonna ilmeisesti peltikattoon olosuhteiden pakosta. Muutoin Outalatu on erinomaisessa kunnossa.

Kiilopään Raahenmaja oy on raahelaisten vuonna 1975 rakentama iso, useita nukkumahuoneita käsittävä kelohonkamaja lähellä Saariselän latujen lähtöpistettä. Majaa on viime vuosina kunnostettu voimakkaasti ja tontti on ostettu Metsähallitukselta. Imatran Lapinkävijät on omistanut vuodesta 1975 lähtien kolme osaketta 96 osakkeesta. Osakkaita on 68. Majoitus on siellä osakkaille hyvin halpaa ja suunnitteilla on hankkia sieltä lisää yksittäisiä osakkeita. Osakkeet on nyt lisätty vuoden 2021 kirjapitoon.

Toinen kanoottivaja paloi 8.6.2020 ja samalla paloi viitisenkymmentä kanoottia, josta kolmisenkymmentä oli jäsenten omistajia. Onneksi kotivakuutus korvasi ai-

nakin osittain omaisuuden. Uuden vajan rakentaminen maksoi ongelmajätteiden poistamiseen, rakennus-ym lupineen ja höllyväälle alustalle kunnon perustuksi- neen lähes 50.000€, joista vakuutus maksoi melkoisen osan. Alue on kaavoitettu melontaharrastukseen ja vuokrasopimus on voimassa vuoden 2050 loppuun ja on tämänkin jälkeen jatkettavissa. Palaneiden muovikajakien tilalle hankimme uusia yhteistyökumppaneidemme kanssa. Haluankin tässä kiittää kaikkia yhteistyökumppaneita, jotka ovat mahdollistaneet rakentamisen ja uusien kajakien hankinnan. Samalla ranta-alue muotoiltiin uudestaan. Laiturille tehtiin betonipeti ja laiturin puurakenteet uusitaan tänä vuonna.

Yhdistyksemme Suomen Ladun alaisille nettisivuille on koottu asiat, mutta nettisivut kaipaavat osaavaa kehittäjää saamaan sivut visuaalisesti mukavaksi. Tähän asettaa rajoituksensa sivujen kehittäjä. Suomen Ladun jäsenrekisteri Ankkuri uudistuu noin vuoden kuluttua, mikä mahdollistaa paremman informaation jäsenille. Nyt ilmoittelu tapahtuu pääosin Suomen Ladun tapahtumien ja Facebook - sivuston kautta.

Suomen Ladun strategia Ulkoile - Osallistu - Vaikuta on erinomainen. Marttaliitto on valittu yhteistyökumppaniksi seuraaviksi pariiksi vuodeksi. Syksyllä järjestetään sieniretkiä Maritta-asiantuntijoiden opastuksella. Osallistumme Suomen Ladun valtakunnallisiin tapahtumiin kuten Ulkona kuin Lumiukko, Ihanteellinen liikuntapäivä, Kipinä-kävely, Nuku yö ulkona ja erityisesti perheliikuntatapahtumiin omien toimintojen lisäksi. Koulutamme ohjaajia Suomen Ladun järjestämillä koulutuspäivillä.

Toivotan kaikille hyvää ulkoiluvuotta kullekin sopivan liikunnan muodossa. Osallistukaamme Suomen ladun ja muiden ulkoilu - webinaareihin ja koulutuksiin, joita on aivan riittävästi. Osallistukaa kokouksiin ja toimintaan koronarajoitusten puitteissa. Pyrkikää vaikuttamaan ja osallistumaan talkoisiin liikuntapaikkojen ja -tilojen kunnossapidämiseksi ja kehittämiseksi.

Pj Pekka

Toimitukselta

Muutaman vuoden hiljaiselon jälkeen polkaisimme jälleen lehdenteon käyntiin. Vietämmehän tänä vuonna juhlatuotta: Imatran Lapinkävijät ry 70 vuotta ja Ollinmaja 50 vuotta. Koronan vuoksi mitään isoja juhlia ei tietenkään ole alkuvuodesta pystytty järjestämään, mutta elokuun alussa voi juhlia koko viikon Kiilopäällä retkeillen, Lapinkävijöiden juhlatuokalla. Lisäksi mikä olisi parempi tapa juhlistaa yhdistystämme, kuin kaikenlainainen jokapäiväinen luonnossa liikkuminen. Ja kun luonto on tarjonnut elämyksiä, pieniä tai isoja, ne kannattaa jakaa muillekin. Facebook on nopea keino jakaa kokemuksia, mutta haluamme uskoa, että lehti palvelee tätäkin tarkoitusta vielä pitkään tulevinakin vuosina. Koetut ja jaetut kertomukset inspiroivat muitakin, annetaan hyvän kiertää.

Tiedottaminen on tänä päivänä hyvin pirstoutunutta. Meillä on Facebook-ryhmä, kotisivut ja tapahtumista tiedotetaan edelleen Uutisvuoksessa. Tämän lisäksi aiomme avata Lapinkävijöille Instagram-tilin ja suunnitelmassa on sähköpostissa jaettava uutiskirje. Näkymällä mahdollisimman monessa eri kanavassa tavoitamme toivottavasti kaikki jäsenet ja potentiaaliset uudet jäsenet.

Lapinkävijä-lehti on edelleen tärkeä osa yhdistystämme. Lehti joka ilmestyy kerran vuodessa ei kuitenkaan palvele niinkään tiedottamista, vaan toimii enemmänkin yhdistyksen muistina. Kotisivuiltamme (www.imatranlapinkavijat.fi) löytyvät digitaalisessa muodossa lehdet viimeisen kymmenen vuoden ajalta.

Tiedotustoimikunta ottaa mielellään vastaan palautetta, kehitysehdotuksia ja tietenkin uusia jäseniä mukaan.

Johanna ja Tiina

OLLINMAJA 50 VUOTTA

Teksti: Tuula Rahkonen

Ollinmajan historia

Tammikuun 20 päivänä vuonna 1946 avattiin Lapin-korvessa Oy Vuoksenniska Ab:n rakentama hiihtomaja. Maja saavutti heti suuren suosion ja palveli imatralaista latukansaa 25 vuotta. Tänä aikana merkittiin majalla yli 340 000 hiihtosuoritusta. Se on keskimäärin 13 400 hiihtäjää vuotta kohti. Nykyisistä Ollinmajan hiihtäjistä moni on käynyt Rautatehtaan majalla ja muistelee, miten suuren mäen päällä maja oli. Majan mehunmyynnistä vastasivat Imatran Ladun talkoolaiset. Vuoteen 1967 asti maja oli yhtiön omistuksessa, mutta silloin yhtiö lahjoitti sen Imatran Ladulle. Majan maa-alueen vuokrasopimus päättyi 30.11.1970 eikä sitä enää uusittu.

Rautatehtaan maja, Maja 1, palveli hiihtäjiä 20.1.1946 lähtien hiihtokauden 1970 loppuun.

Imatran Latu oli alkanut jo pari vuotta aikaisemmin suunnitella uutta majaa ja päätynyt lopulta rakentamaan sen Imatran kauppalan omistamalle maalle Kurkisuon laidalle, jossa oli sopiva kukkula majan paikaksi. Uuden majan ympäristöön oli tarkoitus tehdä hauskat ja vaihtelevat viiden ja kymmenen kilometrin lenkit tulo- ja menolatujen lisäksi. Sen lisäksi majan välittömään läheisyyteen oli tarkoitus merkitä polkuja, jolloin majan käyttö ei rajoittuisi vain talveen.

Kymen läänin ja Imatran kauppalan urheilulautakuntien virkamiehet kävivät paikan päällä tutustumassa majahankkeeseen ja antoivat varauksettoman tunnustuksen hankkeelle samoin kuin Imatran Ladun toiminnalle.

Kauppalan urheilulautakunta puolsi hanketta ja muutenkin yhdistyksen puuhamiehet olivat kokeneet, että asia oli myötätuulessa. Kun asiasta ei alkanut kuulua mitään, kävivät puuhamiehet kyselemässä kauppalan toimihenkilöiltä asian tilaa. Sieltä todettiin, että asia oli laitettu hyllylle sen takia, että kauppalan viranhaltijat epäilivät, ettei majahankkeesta tule mitään, koska papereissa oli maininta talkootyöstä. Kun sitten yhdistyksen miehet esittelivät insinööri Kalle Rantasen tekemät piirustukset ja kunnolliset työsuunnitelmat, siellä uskottiin miesten olevan toisissaan ja paperit laitettiin uudelleen käsittelyyn. Kevään koittaessa kirvesmiehiä ei ollut niin vain saatavissa. Lopulta löydettiin Sikiölän kylästä pätevä hirsirakentajat Kurrosen veljekset, joiden kanssa sovittiin, että majan rakentaminen aloitetaan vuoden 1970 lopussa. Kurrosot toivoivat, että puut jätetään vielä kasvamaan ja odottamaan syksyn pakkasia.

Ladun varteen laitettiin kyltti, jossa kutsuttiin talkoolaisia uuden majan rakentamiseen.

Kurkisuota sivuavan ladun varteen pystytettiin kyltti, jolla etsittiin talkoomiehiä. Kyltin alla olevaan vihkoon kertyi nimiä kiitettävästi. Olli Pesonen joutui koko kesän kestäneelle sairaalakierrokselle, joten rakennustoimikunnan jäsen insinööri Veikko Kapanen otti rakennushuolet hartioilleen. Elokuussa raivattiin majan pohjaa ja elokuun neljäntenä päivänä valettiin pilarit.

Mutta, mutta

Lokakuussa lyötiin hanskat tiskiin. Kymen vesioikeus oli todennut Imatran silloisten kaatopaikkojen olevan tarkoitukseen sopimattomia ja määrännyt etsimään uuden kaatopaikan. Uusi kaatopaikka suunniteltiin Kurkisuon laidalle ja se alkaisi noin 150 metrin päästä rakenteilla olevasta majasta. Tieto lannisti hetkellisesti. Olli Pesonen kirjoittaa Lapinkävijä-lehdessä 1970:

Tuntuu kuin kenelläkään ei enää olisi kiireisen menon keskellä aikaa pysähtyä miettimään ihmiselon mielekkyyttä. Me Imatran Lapinkävijät, samoin kuin Imatran Ladun toiminnasta vastaavat, olemme eräänlaisia padonrakentajia. Tarkoituksenamme on saada aikaan rauhallisia suvantopaikkoja, joissa ihminen voisi levähtää ja nauttia elämästään aidolla, terveellä tavalla. Joskus virran paine tuntuu voittamattomalta, mutta silloin on ryhdyttävä rakentamaan uutta patoa.

Esko Jokinen kirjoitti pettymyksestä seuraavassa Lapinkävijä-lehdessä:

Kurjet lentävät ohi

Vähän ennen lehtemme painoon menoa saatiin tieto Kurkisuon lopullisesta kohtalosta. Siitä ei tullut Olli Pesosen suunnittelemaa retkeilyaluetta, vaan sadan hehtaarin kaatopaikka, kuten jo muutaman vuoden ajan oli ounasteltu. Kaupunki osti alueen sen useammalta omistajalta 650 000 markan hinnasta. Seudun uuteen käytötarkoitukseen siirtyminen voi tapahtua välittömästi. Lehden kommentina julkaisemme kaatopaikka-asiassa lähimmäksi asianomistajaksi katsottavan tahon, taivaanvuohen (capella gallinago) asiasta antaman lausunnon. Taivaanvuohi on kahtena viime kesänä pesinyt juuri siihen kosteaan, josta kaatopaikkamonumentti alkaa vyöryä kohti vielä raikkaana tuoksuvaa suota.

*Me sitä vasta miehiä ollaan,
sanoi Ohrasen Jussi Säkkipärveltä.*

Enää ei ole Säkkipärveä.

*Me sitä vasta poikia ollaan,
sanoi kaupunginvaltuusto,
kun se osti happaman Kurkisuon.*

Eikä ole enää Kurkisuota.

*Mutta taivaanvuohi, korkeuden mäkättäjä,
saapuu keväällä
häiden nostoon niinkuin ennen
ja parkaisee:*

*Katsos vaan, tähän sitä poikia olette,
poikia, ette miehiksi yllä,
olette paskalla peittäneet häävuoiteeni,
karpalot töhrineet kuormillanne,
roskakuormillanne.*

*Valkean nukkasuon olette mustaksi tehneet,
olette mustaksi tehneet.*

(Esko Jokinen)

Uusi alku

Ei tätä porukkaa kuitenkaan helposti lannistettu, vaan uutta paikkaa ruvettiin etsimään välittömästi.

Se löytyi vajaan kilometrin päästä, eli nykyisestä paikasta. Kaupunki korvasi rakentajille kärsimykset valamalla marraskuussa uuden majan pilarit. (Imatrasta tuli kaupunki vuonna 1971.) Muitakin avustuksia saatiin, muun muassa 5000 markkaa Opetusministeriöltä.

Nyt oli jo into korkealla. Olli Pesonen kirjoittaa:

Emme hellittäneet ja nyt työt ovat edistyneet kaupungin antaman työpanoksen ansiosta niin pitkälle, että uskomme majan valmistuvan tulevan hiihtokauden aikana. Majasta tulee 10 m x 8 m suuruinen ja se rakennetaan pyöreistä vuoluhirsistä. Majan suunnittelussa on otettu huomioon, että se voi joustavasti palvella suuriakin hiihtäjämääriä. Maja tulee varsin keskeiselle paikalle Vuoksen itäpuolisissa asutuskeskuksissa asuvia ajatellen. Sinne on matkaa latuja pitkin Imatrankoskelta ja Sienimäeltä 7 km, Vuoksenniskalta ja rautatehtaalta 5,5 km.

Ensimmäiseksi rakennettiin ulkovarasto.

Ensimmäisenä mäelle nousi ulkovarasto, sitten ryhdyttiin varsinaisen majan tekoon. Kaupunki lahjoitti hirret, mutta hirsien vuolo oli suuri urakka ja siihen osallistui paljon talkoolaisia. Kaikki onnistui kuitenkin hyvin ja muun muassa Ovakon teräskourat saivat kokeilla hirrenveistotaitojaan. Viimein pääsivät Kurrosen veljekset vauhtiin ja tekivät töitä joulun pyhät mukaan lukien. Maja valmistui tuota pikaa ja Veikko Kapanen teki vielä viimesilauksen tekemällä nimen kirjaimet luonnon puista. Maja nimettiin oikeutetusti Ollin majaksi Olli Pesosen mukaan. Nimen kirjoitusasu vaihtelee eri asiakirjoissa, jossain se on Ollin maja ja jossain Ollinmaja. Nykymuodoksi on ehkä vakiintunut tuo jälkimmäinen, vaikka tienviitoissa nimi on erikseen.

Siinä se nyt on, uutuuttaan hohtava Ollinmaja. Majaan astuttiin suoraan maan tasalta. Kukaan ei muista, mitä on tapahtunut, kun siinä nyt on kolme porrasta.

Avajaisia vietettiin 7.2.1971 ja tilaisuus oli menestys. Suureen vieraskiraan kertyi 680 nimeä.

Imatran Latu piti majalla hiihtomajatoimintaa vuoteen 1990 asti, mutta siitä ei ole jäänyt Lapinkävijöiden aikakirjoihin merkintöjä.

Olli Pesosen poika Ilkka muistelee lapsuudestaan, että isä oli aina hiihtämässä. Aamupimeällä hän lähti avaamaan latuja terästehtaan väelle ja palasi iltahämärissä kotiin. Illalla hän lähti vielä kokousteeraamaan, olihan hän monessa muussakin mukana kuin latuhommissa. Ilkka ei suuremmin innostunut hiihtämisestä, mutta muistaa kyllä, miten suuren mäen päällä Rautatehtaan maja oli.

Myöhemmin Imatran Latu hankki punaisen Lumikko-merkkinen lumikelkan, mikä helpotti isä-Ollin työtä. Tosin kelkassa oli jatkuvasti jotain vialla ja remontteja piisasi.

Erähihtolatuja tehdessä monesti Ilkka ajoi kelkkaa ja Olli oli lanan päällä painona.

Kerran isä-Ollin oli käydä huonosti, kun hän ajoi huomaamattaan liian kovaa ojan yli. Kelkka tömähti ojan penkkaan ja Olli kolautti otsansa tuulilasien reunaan. Hän käveli verta valuvana parin kilometrin matkan kotiin, josta hänet toimitettiin lääkäriin tikattavaksi. Ilkka muistaa, että kelkalla haettiin vettä jostain lähitalosta vielä nykyiselle Ollinmajalle.

Omistaja vaihtuu

Vuoteen 1990 saavuttaessa oli Imatran Latu tullut siihen pisteeseen, että sen kolmisentuhatta jäsentä olivat haihtuneet pois ja jäljelle jäänyt pieni yhdistys ei enää pystynyt jatkamaan toimintaa. Imatran Latu liitettiin Imatran Lapinkävijöihin, jolloin myös Ollinmaja tuli Lapinkävijöiden omistukseen. Maja avattiin hiihtäjille 1.1.1991 ja aluksi se oli auki vain viikonloppuisin. Ensimmäiset kolme viikkoa toimintaa pyöritettiin talkoovoimin, kun yhdistys yritti löytää arkipäiviin työllisyysvaroin palkatun henkilön. Sellaista ei kuitenkaan löytynyt, mutta onneksi löytyi Tolvaset. Majan ensimmäisiksi hoitajiksi nimettiin Leo ja Anja Tolvanen ja lisäksi perustettiin toimikunta kehittämään Ollinmajan toimintaa.

Alkuperäinen myyntitiski oli kulman muotoinen. Aluksi kaminaakaan ei ollut, vaan savupiipun keittiön puolella oli jonkinlainen lämmitin.

Siitä lähtien Ollinmaja on ollut hiihtokaudella auki joka päivä. Heti ensimmäisenä talvena majan vihkoon kirjattiin 10700 nimeä.

Tolvaset hoitivat Ollinmajaa kuin omaansa. Anja paisoi itse munkit ja ompeli verhot. Leo teki korjaustöitä. Tolvasten aikaan vanha ulkorakennus purettiin pois ja tilalle rakennettiin nykyinen ulkorakennus kaksine huusseineen. Sitä ennen huussin virkaa oli tehnyt riuku.

Leo oli myös innokas hiihdon puolestapuhuja ja kirjoitti Lapinkävijä-lehdessä 1994: *Mikä onkaan parempaa kuin hiihdellä raikkaassa talvi-ilmassa vitivalkeisen hangen ympäröimänä. Todellista puhdasta liikuntaa! (Viittaus Suomen Ladun teemaan Puhtaan Liikunnan Puolesta) Aivan täydellisenä se on enää vain unelma. Ollinmajatoimikunta tekee työtä asian puolesta niissä olosuhteissa kuin se on mahdollista.*

1992 Leo kirjoitti näin:

Ollinmaja on Vuoksen itäpuolen latuverkoston keskuspaikka ja samalla Imatran suosituin hiihtomaja. Sieltä lähtee myös talkootyönä kunnossa pidetty Kurkisuon kierros.

Kaksi ensimmäistä talvea on Imatran Lapinkävijäin hallinnassa mennyt majalla hyvin. Samoin tämä talvi on alkanut aikaisen lumen tulon myötä suotuisissa mer-

keissä. Ensimmäinen hiihtäjä kävi majalla 15.10.

Maja on Erähihdossa Rauta-Jussinpolun lähtöpaikka sekä keskeinen väliasema. Samoin se kuuluu Maakaasuhiihdon asemaverkostoon. Myös majan oma Ollinmajahiihto on saanut hyvän suosion. Lisäksi koko talven kestävään hiihtokortteihin merkittävään kuntohihtoon on kiinnostus jatkunut.

Toivotaan hiihtoharrastuksen vain lisääntyvän niin Lapinkävijöiden kuin myös kaikkien imatralaisten keskuudessa. Sehän on yksi parhaista kuntoharrastuksista, joka sopii kaiken ikäisille. Vaikkei kuntoilua paljon harrastaisikaan, niin eiköhän silti aurinkoisina talvipäivinä verikkaista vauhtia kuljettu hiihtoretki olisi mieltä virkistävä kokemus.

Kunnostustöitä

Imatran Latu käytti viimeiset rahansa majan sähköistykseen ja porakaivoon. Siihen asti kaikki vesi oli tuotu kanistereissa, mutta 100 metriä syvä porakaivo turvasi edes tiskiveden saamisen paikan päältä. Vesi on puhdasta mutta rautapitoista, joten se maistuu mehussa ja kahvissa. Vesi tutkitaan muutaman vuoden välein, mutta juotava vesi tuodaan edelleen kotoa kanistereissa. Ollinmajan kansiosta löytyy tieto, miten sadan metrin porauksen jälkeen ei vettä löytynyt. Vasta 15 kiloa dynamiittia sai aikaan vesisuihkun. Vastikään yhdistyksen puheenjohtajaksi valittu Unto Joonas oli jo ammattinsakin puolesta hyvin kiinnostunut Ollinmajan kunnostamisesta ja hän ryhtyi yhdessä muiden majatoimikuntalaisten kanssa korjaamaan majaa. Katon eristyksiä lisättiin, kattoa tuettiin ja peltikatto uusittiin. Lisäksi majalle hankittiin uusi puukamiina sähkölaskua pienentämään. Lämmöneristystä on parannettu pikkuhiljaa edelleenkin.

90-luvun alkupuolella ongelmana olivat toistuvat murrot. Sisään tultiin milloin mistäkin ikkunasta, jopa vaikeimmasta mahdollisesta paikasta varastosta. Harmina ei niinkään ollut anastettu omaisuus kuin aiheutetut vahingot, mieletön sotku ja rikutut paikat. Tämän johdosta ikkunoihin laitettiin kunnan luukut. Anja ja Leo Tolvanen toimivat Ollinmajan hoitajina kahdeksan vuotta. Kun uutta majanhoitajaa ei löytynyt, tuli apuun työllisyysvaroin palkattu Leena Puha. Hän hoiti kyllä kahvilanpidon, mutta koska hänellä ei ollut autoa, tuli ongelmaksi kaupassa käyminen. Kauppa-apua tarjosi tuolloin Toivo Louhelainen, ja kun Leena ilmoitti, ettei hän voi jatkaa aloittamaansa työtä, oli luonnollista, että Toivo sekä vaimonsa Lahja Louhelainen lupautuivat Ollinmajan hoitajiksi vuonna 2000.

Ollinmaja oli heille jo entuudestaankin tuttu, olihan Toivo ollut esimerkiksi rakentamassa uutta puuliiteriä. Lahja on käsistään taitava ja hän uudisti Ollinmajan verhot ja ikkunakoristeet, jotka kestävät aikaa ja ovat kävijöiden ilona edelleenkin.

Anja ja Leo Tolvanen olivat ensimmäiset majanhoitajat.

Toivo muistelee hyvällä mielellä heidän aikaansa Ollinmajalla. Siellä kävi mukavia ihmisiä, joita oli ilo palvella. Myös majatoimikunnassa kaikki puhalsivat yhteen hiileen hiihto-olosuhteiden parantamiseksi. Toimikunnan voimin he ylläpitivät Pesosen Ollin aloittamia Kurkisuon lenkkejä. Toivo muistelee, että ainakin viitosen lenkki oli Ollin viitoittama, mutta he tekivät lisäksi, jolloin saatiin aikaan kahdeksan kilometrin lenkki. Ollin tavoin Toivokin lähti hiihtämään lapio selässä ja täytteli matkan varrella oja ja kuoppia. Alueelle tuli myöhemmin isoja metsähakkuuta ja kun muutaman metsäpalstan omistajakin vaihtui, tuli mahdolliseksi enää pitää reittejä auki. Oman ison panoksensa Kurkisuon lenkkien ylläpidossa teki myös Eero Peltonen, joka ajoi latupohjia moottorikelkalla.

Toimikunta Toivon johdolla innostui myös rakentamaan ulkotulipaikan ympärivuotiseen käyttöön. Aluksi he pyysivät rakentajiksi Ruokolahden metsäkoululaisia, mutta kun se ei onnistunut, he päättivät tehdä sen itse. Tulipaikan muurauksessa oli mukana monta muuraria ja kaikkien kädenjälki siinä kuulemma näkyy. Hyvä niin, koska tämän grillikatokseksi nimetty tulipaikka on palvellut jo pari vuosikymmentä niin yhdistyksen tapahtumissa kuin satunnaisten retkeilijöiden makkaranpaistotuokioissa.

Monotansseja ja uusia työasuja

Louhelaiset hoitivat Ollinmajaa vuoteen 2006 asti, ja sitten vastuun otti koko Ollinmajatoimikunta puheenjohtajansa Urpo Virkkusen johdolla. Urpo muistelee, että kaikki muut työt olivat ihan mieluisia hoitaa, mutta munkkien ja muiden myytävien tuotteiden riittämisen takaaminen oli hankalaa. Munkit tilattiin tuolloin Toivosen leipomosta ja leipomo kuljetti ne majalle asti. Urpo ja toinen aktiivinen talkoolainen Erkki Ikäheimonen muistelevat, että majalla oli koko

ajan jotain tekemistä niin majan kuin ulkorakennusten kunnostamisessa ja pihan siistimisessä. Erkki ja Liisa-vaimo olivat myös talkoolaisina mehunmyynnissä. Keväisin ja syksyisin pidettiin isoja talkoita, joissa oli mukana myös emäntätoimikunta muonituspuolella. Vuonna 2007 vastuun majasta otti Raili Malinen, joka kokosi uuden Ollinmajatoimikunnan. Raili on myös kätevä käsistään niinkuin Lahjakin, ja majan sisustus sai taas uutta ilmettä. Toimikunta oli innokas järjestämään myös muuta toimintaa majalla, ja esimerkiksi perinteiset yhdistyksen pikkujoulut piristyivät. Toimikunta järjesti lauluiltoja, monotansseja ja kuutamohiihtoja. Toki kuutamohiihto oli ollut ohjelmassa aiemminkin. Toivo muistaa, että hän meni hiihtäjiä vastaan Rajapatsaalle, josta hiihdettiin kuutamossa majalle.

Suomen Ladun ohjelmaan tulleet Muumihiihtokoulu, Metsämörrikoulu ja erilaiset Muumi-retkeilykoulut ovat olleet Ollinmajan ohjelmassa aina sen mukaan, kun on ollut ohjaajia.

Latukirkko alkoi jo Louhelaisten aikaan ja joinakin vuosina on ollut myös ruskakirkko. Imatran seurakunta on suhtautunut näihin hyvin myönteisesti ja lähettänyt papin ja kanttorin paikalle.

Näinä aikoina kävi kaupungin terveystarkastaja ensimmäisen kerran tarkastuskäynnillä. Mitään suurempia huomauttamisia ei ollut. Astianpesukonetta hän suositteli, mutta eihän se olisi toiminut rautapitoisen veden kanssa. Tarkastaja myös suositteli yhtenäisiä työasuja ja esiliinoja. Raili hankki esiliinat ja flecepu-

serot ja hyvät hankkikin, koska ne ovat vieläkin käytössä. Muutama pusero jouduttiin myöhemmin poistamaan, kun hiiri oli mennyt pyykkipussiin ja syönyt puserot riekaleiksi. Samainen hiiri söi pakastinkaapin tiivisteeet sellaiseen kuntoon, että kaappi jouduttiin uusimaan.

Railin aikakaudella vielä myyntitoiminta toteutettiin niin, että talkoolaiset olivat töissä joko arkiviikon maanantaista perjantaihin tai viikonlopun lauantain ja sunnuntain. Talkootöihin kuului myynnin lisäksi huolehtia veden riittävydestä, toimittaa kertyneet rahat pankkiin ja pestä käyttämänsä työvaatteet jakson jälkeen. Sitoutumisessa alkoi olla ongelmia, eikä talkoolaisia ollut enää helppo saada.

Raili hoiti majaa kolme vuotta, sitten vetovastuun otti Tuula Rahkonen. Toimikunta jatkoi entisenlaisena. Aika pian kävi selväksi, että talkoolaiset ovat tiukassa, ja käytäntöä pitää muuttaa. Oli enää muutama henkilö, joka suostui olemaan majalla viisi päivää perästyen. Viikkoa jaettiin pienempiin osiin, kunnes päästiin nykyiseen tapaan, että majalla on lähes joka päivä eri henkilö töissä. Tämä aiheutti sen, että niin rahat, vedet kuin pyykki jäivät majanhoitajan tehtäväksi. Onneksi kuitenkin talkoolaisia on tällä systeemillä riittänyt.

Yksi helpotuskin tuli. Kurkisuontien iso rautapuomi jäi pois käytöstä siinä vaiheessa, kun kalankasvatuspaikka suljettiin. Sen puomin muistavat varmasti kaikki talkootyössä olleet. Painava jäinen puomi taisteli joskus vastaan ankarasti.

Talkooväkeä kokoontuneena grillikatoksen äärelle, vasemmalta Irma Turunen, Hannu Siira, Toivo Louhelainen, Lahja Louhelainen, Rauni Skyttä, Risto Skyttä, takana Urpo Virkkunen, punaisessa puserossa Veikko Joronen, Eero Pöppönen, Marja-Liisa Pöppönen, Liisa Ikäheimonen ja oikealla Väinö Turunen.

Eu-takka ja Pentin kota

Majan uudistaminen jatkui ja pitkään vireillä ollut uuden takan hankkiminen tuli ajankohtaiseksi. Yhdistyksen varainhoitaja Pekka Sarkanen oli perehtynyt EU:n hakemuksiin ja johtokunnan päätöksellä laitto hakemuksen vireille. Etelä-Karjalan Kärki-Leader ry puolsi Lapinkävijöiden hakemusta Kulttuurikuhinaa-koordinoitihankkeeseen sopivana.

Lisäksi marraskuussa 2011 yhdistyksen 60-vuotisjuhlassa pitkäaikainen jäsen Pentti Pälvė antoi lahjoituksen takan rakentamiseen.

Sitten ryhdyttiin valmistelemaan vuolukivitakan hankintaa. Pitkään palvellut Harvia kyllä antoi lämpöä nopeasti, mutta se myös jäähtyi äkkiä. Tarvittiin pitempään lämpöä luovuttava takka. Toki takan paikastakin täytyi ensin päättää, mutta parhaaksi vaihtoehdoksi nousi kuitenkin vanha tulisijan paikka keskellä taloa. Iloksemme rahoitushakemuksemme hyväksyttiin, joten sen ja Pentti Pälven lahjoituksen turvin päätettiin rakentaa sekä varaava takka että hella ja tietysti uusi piippu. Valituksi tuli NunnaUuni Oy:n Wilma 7 takka, Elena 1 hella ja Schiedel Oy:n Rondo Plus tuplahormi. Entinen puheenjohtaja Unto Joono lupautui rakennusprojektin vetäjäksi ja työmiehiksi lupautuivat Martti Heinonen, Hannu Siira, Osmo Kaksonen, Jouko Kosonen ja Reino Ylä-Mononen, joka oli vahvasti mukana myös suunnitteluvaiheessa. Oli kova työ kaivaa lattian kautta maata pois ja kärrätä tilalle sepeliä ja valaa antura uunin varten. Majan pihassa on toisella puolella avokallio pinnassa, joten siihen olisi ollut helppo tehdä uunille peti. Kallio kuitenkin painuu syvemmälle parkkipaikkaa kohti eikä se uunin kohdalla enää tullut vastaan.

Työtunteja säästämättä miehet tekivät töitä ja pohja tuli valmiiksi. Työtunteja toki laskettiin tarkasti, se oli edellytys EU:n tuelle.

Uuni saapui sitten yön tunteina, ja Reino lähti varmistamaan, että Kurkisuontien puomi on auki. Reino ihasteli kuorma-autonkuljettajan autonkäsittelytai-

Kotalaavu rakennettiin Pentti Pälven testamenttivaroin. Pystytyksen suoritti Markku Savolainen Oy:n hirsirakennuksen ammattilaiset.

toa pienellä pimeällä Ollinmajan pihalla. Kuorma purettiin juuri oikeaan kohtaan.

Piipun muurasi piippurakentaja Vesa Partinen ja uunin Jaakko Mäkinen. Uuni muurattiin legopalikoiden kaltaisista kappaleista juuri oikeassa järjestyksessä. Yhtään ei jäänyt yli. Muurari kokosi yksin kahden ja puolen tonnin edestä kiviä yhdessä päivässä ja päivän päätteeksi poltti pesässä savujaisiksi pari pahvin palasta. Se oli hieno hetki.

Uunin alkupääoman lahjoittanut Pentti Pälvė kuoli vuonna elokuussa 2017. Hän muisti Lapinkävijöitä vielä testamentissaankin, ja saimme häneltä varat myös pitkään suunnitteilla olevaan uuteen tulipaikkaan, kotalaavuun. Reino Ylä-Monososen aloitteesta projekti oli jo alkanut ja Ollinmajatoimikunta oli katsonut paikan valmiiksi. Parkkipaikkaa laajennettiin ja samalla tehtiin pohja uudelle kodalle. Yhdistyksen 65-vuotisjuhlassa paikalla oli vielä kaivonrengas tulipaikkana. Pentti Pälven testamenttilahjoitus mahdollisti sen, että pystyimme hankkimaan kotalaavun, jonka Markku Savolainen Oy:n hirsirakentajat rakensivat paikalle. Omat talkoolaiset, Heikki Huolman, Osmo Kaksonen, Hannu Siira ja Hannu Kietäväinen tekivät perustukset, tulipaikan ja viimeistelivät kodan tekemällä katon ja pintakäsittelyn. Savujaisissa kota nimettiin Pentin kodaksi ja ruuvattiin metallikyltti keskitolppaan.

Varastoakin pitäisi laajentaa

Alunperin majassa oli vain pieni verholla eristetty komero, johon kaikki tavarat mahtuivat. Siinä vaiheessa, kun tehtiin porakaivo ja pumppu piti saada sisätiloihin, tehtiin nykyinen sisävarasto. Keittiössä oli aluksi avohyllyt, mutta Lapinkävijöiden alkuaikoina keittiöön asennettiin lahjoituksena saatuja kaappeja. Kaapit ovat keskenään erilaisia, mutta eivät ole riidelleet seinällä.

Niin Ollinmajalla kuin kaikkialla muuallakin tavaramäärä lisääntyy koko ajan. On ymmärrettävää, että Imatran Latu ei tarvinnut paljoa varastotilaa, koska

Malisen Raili toimi majanhoitajana 2007-2009.

sen toiminta keskittyi pelkäästä hiihtoon. Lapinkäviöillä on nykyisin monin verroin laajempaa toimintaa ja kaikkiin kuuluu jotain rekvisiittaa. Niinpä majan sisävarasto on tupaten täynnä tavaraa.

Päätettiin siis rakentaa uusi varasto näille tavaroille. Taas pohdittiin ja suunniteltiin ja päätettiin. Markku Savolainen Oy:n miehet kävivät jälleen rakentamassa, kun Heikki, Osmo ja kaksi Hannua olivat ensin tehneet pohjatytöt. Kun rakennus oli valmis, todettiin, että ei se olekaan varasto, vaan uusi puuliiteri. Kesä 2019 kului puita kannellessa, kun ne ensin kannettiin pihalta katokseen, katoksesta vanhaan liiteriin ja sieltä uuteen liiteriin. Syksyn koittaessa molemmat liiterit olivat täynnä puita ja sisävarasto edelleen tupaten täynnä tavaraa. Viime talvena ei ollut lunta eikä maja ollut auki, joten puitakaan ei kulunut. Tänä talvena on vanhaa puuvarastoa saanut tyhjennettyä sen verran, että eiköhän kohta vanhaan liiteriin saa tehtyä varastotilaa.

Tarkoitus on myös purkaa vanha punainen vilttikatos pois.

Samalla, kun rakennettiin uusi puuliiteri, uudistettiin vanhat ulkokuussit yhdeksi tilavaksi kompostikäymäläksi. Käymälään rakennettiin myös luiska ja asennettiin kaiteet, joten se on nyt esteetön. Näin Ollinmajalla on yksi harvoista täysin esteettömistä tulistelupaikoista Imatralla.

Pari vuotta sitten majalle asennettiin ilmalämpöpumppu ja viime syksynä ikkunoihin lämpölaselementit. Nyt majan pitäisi olla kunnossa, eikä suurempia remontteja ole näköpiirissä.

Ladut

Seuraava suunnitteilla oleva asia on uudistaa latujen linjaus. Siinä, missä alkuaikoina Imatran Ladun aktiivihiihtäjät huolsivat kaikki alueen kansanhiihtoladut ja seitsemän hiihtomajaa, on latujen kunnostus myöhemmin siirtynyt kaupungille. Kaupungin hierargiassa työn tekee Kiinteistö- ja Aluepalvelu Kipa. Takavuosina Ollinmajalta lähti latuja kolmeen, neljään suuntaan ja Eeronmajaa kohtikin kolme eritasoista latua. Osan näistä laduista ajoi Eero itse. Eeronmaja oli perustettu jotakuinkin samoihin aikoihin kuin Ollinmaja, eli 1970-luvun alussa. Maja sijaitsi Peltosten pihapiirissä. Liisa hoiti majaa, paistoi itse munkit ja vei ladun varteen runotauluja hiihtäjien iloksi. Eero ajeli kelkalla latuja. Eeronmaja suljettiin vuonna 2009 ja se oli sen jälkeen auki muutaman kerran Erähiidon aikana.

Pari vuotta sitten yksi Ollinmajalta lähtevä latu siirrettiin uuteen paikkaan ja siitä tuli vaarallinen lasku. Tänä vuonna lähtölatu vaihdettiin takaisin vanhaan paikkaan, mutta sitä ei koettu enää hyväksi. Lisäksi Vuoksenniskan suuntaan johtanut latu poistettiin

Katon ja loppuviimeistelyn suoroittavat yhdistyksen omat talkoomiehet.

kunnostuslistalta kokonaan. Moni hiihtäjä on kokenut, että sekä nousut että laskut Ollinmajan pihaan ovat liian rannat.

Ensi kesän aikana onkin tarkoitus saada kaupungin päättäjä ja aktiivisia hiihtäjiä katselmukseen, jossa suunnitellaan uudet ladut sekä monitoimireitit niin pyöräilijöille kuin kävelijöille. Jospa vielä saataisiin aikaan se Olli Pesosen haaveilema ulkoilukeskus.

Myös lasten pulkkamäki olisi tarkoitus saada takaisin, se kun on jäänyt latujen alle.

Vuosi 2021

Tämä vuosi on ollut hyvä hiihtovuosi. Maja avattiin 9.1, vaikka latuja ei ihan vielä oltu ajettu. Aktiivisimmat hiihtäjät olivat avanneet ladut hiihtämällä. Maja oli yhtäjaksoisesti auki 26.3. asti. Kauden aikana sisävihkoon kertyi 3160 nimeä. Koululaisiakini kävi noin 150, mutta suurin osa unohti kirjoittaa nimensä.

Moni hiihtäjä kertoi, että ei ole hiihtänyt pariinkymmeneen vuoteen ja on nyt löytänyt lajin uudestaan. Hiihto todettiin monesta suusta parhaimmaksi mahdolliseksi korona-ajan kuntoilumuodoksi. Ladut ovatkin turvallisia, mutta pohdimme tarkkaan, miten toimimme majan suhteen. Hiihtäjät ratkaisivat itse tämän asian. Majan ulkopuolella olevia ohjeita noudatettiin huolella, turvavälit pidettiin kunnossa, käsidesiä ja maskeja käytettiin. Viikonloppuisin osa hiihtäjistä nautti mehut ja munkit ulkotulilla.

Maja oli auki 76 päivää ja talkootunteja kertyi 1250. Majalla työskenteli kauden aikana 15 eri henkilöä, osa yksin ja osa kaksin. Pääsääntöisesti arkipäivä hoituu yksinkin ja viikonloppuisin tarvitaan useampi talkoolainen. Erähiitoviikonloppu jaetaan vielä aamu- ja iltapäivävuoeroihin.

Tänä koronavuonna jätettiin kaikki tapahtumat pois, eli ei ollut latukirkkoa, ei Ollimaja- tai Majahiihtoa eikä laskiaistapahtumaa. Erähiito järjestettiin supistestusti. Ollinmajan 50-vuotispäivää vietettiin hiljaisesti mainostamatta, mutta kävijöille tarjottiin mehut tai kahvit ja suklaanamuset. Juhlan kunniaksi laitoimme

Aino Sunin maalaamia Lappi-aiheisia tauluja seinälle. Yhden taulun Aino on lahjoittanut yhdistykselle ja kaksi hänen maalaamaansa taulua lahjoitti Eero Melon tytär Maija. Taulut tulivat suoraan Eeron seinältä. Eero oli uskollinen Ollinmajan hiihtäjä. Joskus kovilla pakkasilla hän saattoi olla ainoa hiihtäjä. Nykyisin uskollisimmat hiihtäjät ovat Jarmo Kankaanpää ja Pekka Kiuru, Ritva Tiainen ja Paula Liimatainen, sekä Lankisen pojat Janne ja Jaakko.

Ladut olivat kiitettävässä kunnossa ja hiihtäjät tyytyväisiä. Saimme paljon kiitosta siitä, että tällainen Ollinmajan kaltainen perinteinen hiihtomaja on vielä olemassa.

Ollinmajan tien aurauksesta on huolehtinut Ukonhauta arkisin ja Lankisen Leo viikonloppuisin ja onpa Jannekin jo päässyt ison traktorin puikkoihin. Aurauksekustannuksista on huolehtinut yhtä talvea lukuun ottamatta Imatran kaupunki.

Tästä on hyvä jatkaa. Pidetään Ollinmaja toiminnassa jatkossakin ainakin seuraavat 50 vuotta.

Nykyinen latu toisin päin

Hiihtäen tehdyt ladut ovat kutsuvia ja kauniita.

Raili lahjoitti Ollinmajalle perintöraunansa.

MUORRAVAARAKKA – KIRJA

Muorravaarakan ruoktu Koti kairassa – kirjaa on enää vähän jäljellä.

Jos haluat hankkia kirjan, toimi näin:

Maksa kirja Imatran Lapinkävijät ry: n tilille FI9256200920533790, tilisiirtolomakkeeseen viesti Muorravaaraka.

Hinta on 35 €, plus 10 € pakkaus- ja postituskulut, mikäli haluat kirjan postitse.

Lähellä asuvien kanssa voidaan sopia kirjan noutamisesta.

Sähköpostissa: tilaa kirja osoitteesta

aliflander@gmail.com ja laita maksukuitti liitteeksi.

Puhelimitse: tilaa kirja soittamalla tai lähettämällä tekstiviesti numeroon

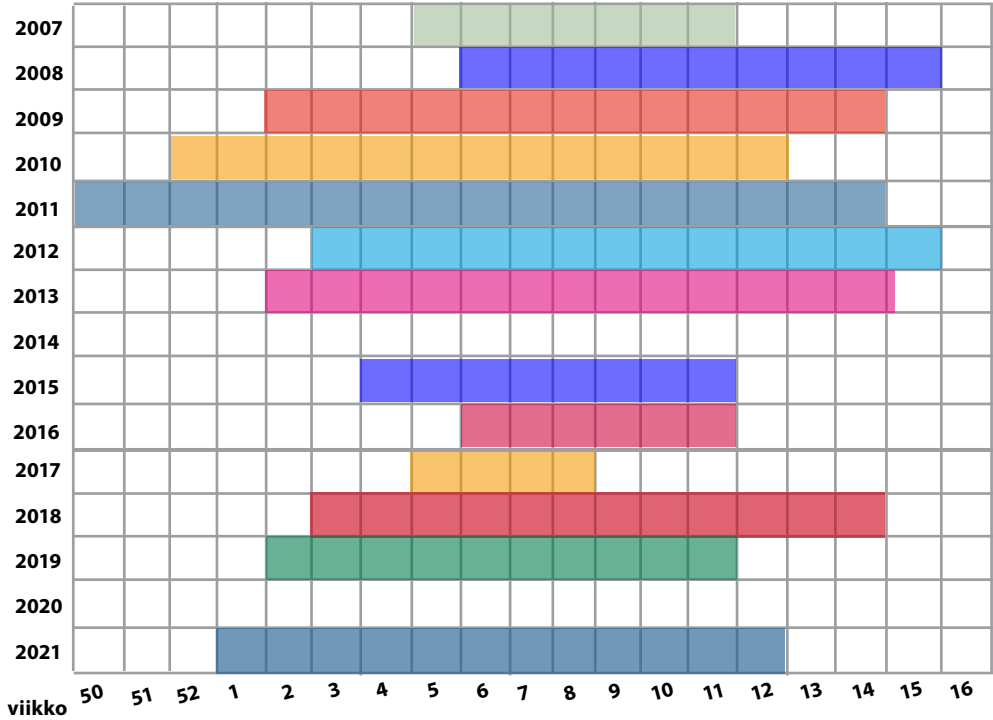
040 845 3824 (Arja Lifländer).

Kirja postitetaan, kun maksusuoritus näkyy yhdistyksen tilillä.

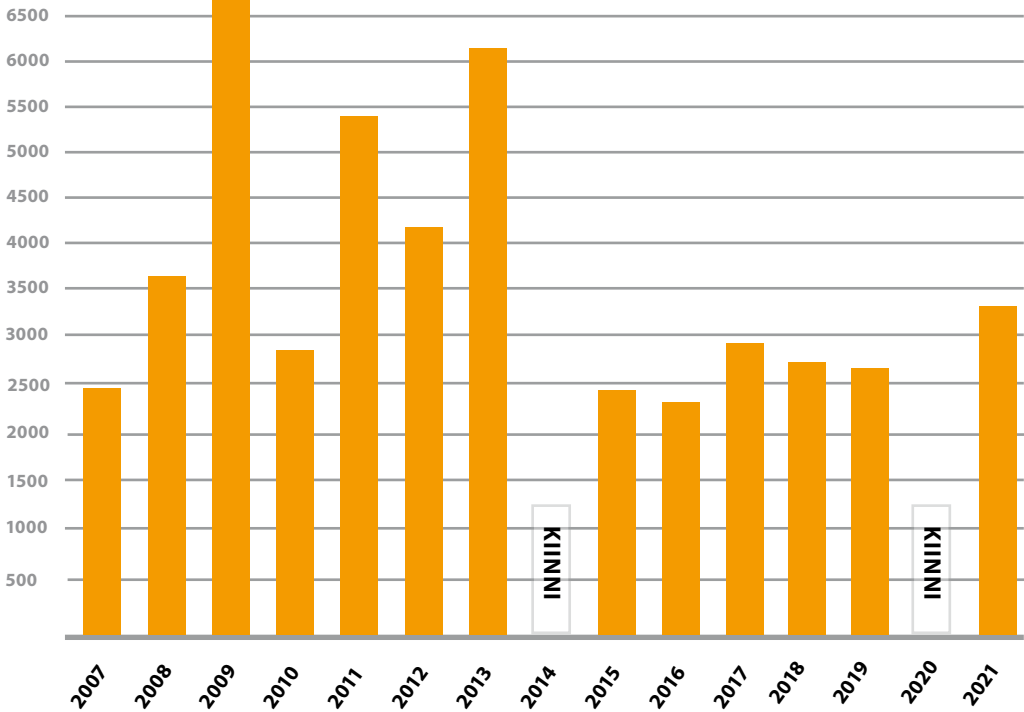
Muista ilmoittaa yhteystietosi

(nimi, osoite, puhelinnumero) tilauksen yhteydessä.

Ollinmajan aukioloajat viikottain 2007-2021

Ollinmajan kävijämäärät 2007-2021

Ollinmajatoimikunta:

Luhas Eino 1991 – 1992
 Pelttonen Eero 1991 – 1992
 Virkkunen Urpo 1991 – 2005
 Joronen Veikko 1993 – 1998
 Suominen Mauri 1993 – 1998
 Tolvanen Anja 1993 – 1998
 Tolvanen Leo 1993 – 1998
 Lyytinen Pekka 1994 – 2002
 Pöppönen Marja – Liisa 1996 – 2000
 Parviainen Veikko 1999 - 2003
 Louhelainen Toivo 1999 – 2005
 Louhelainen Lahja 1999 - 2004
 Skyttä Risto 1999 - 2005
 Niemi Pirkko 2002 – 2004
 Jauho Pirkko 2001 – 2004
 Ikäheimonen Erkki 2001 - 2004
 Virkkunen Veijo 2004 – 2011, 2013 - 2017
 Malinen Raili 2006 – 2010
 Kaksonen Osmo 2007 – 2011
 Kaksonen Paula 2007 - 2010
 Kanervo Marja – Leena 2005 –
 Pio Ritva 2006 – 2021

Kosonen Jouko 2006 – 2013
 Ruokolainen Sirkka 2008 - 2010
 Kinni Virve 2009 – 2017
 Rahkonen Tuula 2011 –
 Ylä – Mononen Reino 2012 – 2015
 Heinonen Martti 2016
 Iipponen Helmi 2016 – 2021
 Ruuskanen Elina 2016 - 2017
 Lifländer Arja 2017 –
 Lyijynen Eila 2021 –
 Pajari Johanna 2021 -

Ollinmajan hoitajat:

Imatran Latu 1971 - 1990
 Tolvanen Anja ja Leo 1991 – 1998
 Puha Leena 1999
 Louhelainen Lahja ja Toivo 2000 – 2005
 Ollinmajatoimikunta 2006 - 2007
 Malinen Raili 2008 - 2009
 Rahkonen Tuula 2010 – 2021
 Rätty Tuula ja Markku 2022

 UKONHAUTA

 KURKIS

 HYÖTYJÄTTEEN KIERRÄTYSPISTE

Talkoolaisen aatoksia Ollinmajalta

Alunalkaen kimmoke liittyä Lapinkävijöihin oli lapinmajat. Tämä oli syy myös tulla Ollinmajalle talkoolaiseksi. Nopeasti talkoopisteistä tuli toissijainen juttu ja ihan vain osallistumisen ilosta tulee majalla oltua joitain kertoja talvessa. Hommat on aika yksinkertaisia ja hyvällä perehdytyksellä niistä selviää nopeasti yksinkin, niin halutessaan. Itse viihdyn majalla yksin, yleensä hiljaisina arkipäivinä. Poikkeuksena tästä erähiihdoviikonloput, jolloin on mukavaa useamman talkoolaisen voimin palvelulla innostunutta hiihtokansaa.

Tänä vuonna sain myös kerran seuraa 13 vuotiaasta lapsestani, joka halusi käyttää yhden hiihtolomapäivän talkoolaisena Ollinmajalla. Se päivä alkoi hyvin leppoisasti, kun ryykäsimme majalle tunnin etuajassa, mutta olipa meillä hyvää aikaa rauhassa käydä juttuja läpi ja ensimmäiset hiihtäjät pääsivät jo ennen kymmentä mehulle. Päivästä jäi mukavat muistot meille molemmille ja ehkäpä hänet nähdään talkoolaisena tulevinakin talvina.

Tänä vuonna näin itsekin, että Ollinmajalla kävi muitakin kuin hiihtäjiä. Odotankin innolla tulevia suunnitelmia monitoimipolusta, jolloin maja palvelisi monipuolisempaa joukkoa ulkoiljoita. Tämä saattaa myös innostaa laajempaa joukkoa tulemaan majalle talkoisiin.

Johanna

Ollinmaja on ollut auki jo pari kuukautta ja palvellut hiihtäjiä. Hienoa on ollut touhuta mukavia asiakkaita palvelleen. Tärkeitä ovat olleet latukoneiden kuskit ja auratraktoreiden kuljettajat. Heitä kaikkia odotetaan ja passataan ilolla.

Ahkeria ihmisiä on Rahkosen Tuula saanut talkoolaisiksi ja tunnollinen ja luotettava emäntä on itsekin. Ilo on näin korona-aikanakin kuulua joukkoon. Toivottavasti saamme nauttia vielä tovin liukkaista valkoisista laduista, vaikka kevät on jo ovella. Sen huomaa jo tinttien laulusta.

Ollinmajalla tavataan!

Eija

Kymmenen vuotta toimintaa 2011 - 2020

Retkitoimikunta

Äkkiseltään ajateltuna kymmenen vuotta on lyhyt aika, mutta on maailma ja Imatran Lapinkävijät näinäkin vuosina muuttuneet paljon. Internet ja sen monet mahdollisuudet olivat olemassa jo kymmenen vuotta sitten, mutta viimeistään näinä kymmenenä vuotena sosiaalinen media on tullut myös retkeilijöiden keskustelu- ja tiedotuskanavaksi. Erityisesti facebook, jossa Lapinkävijöilläkin on oma ryhmänsä. Siellä tiedotetaan tapahtumista ja retkistä. Retkien jälkeen siellä voi kuka tahansa osallistujista jakaa kuvia muiden iloksi. Uutisvuoksen seurapalstalla retkikutsut julkaistaan vain kerran, sillä seurapalstailmoitukset eivät ole enää maksuttomia

Retkitoimikunnassa on näiden vuosien aikana pohdittu, viekö sosiaalinen media yhdistysten tarvetta erilaiseen suuntaan, kun samanhenkisten ihmisten löytäminen on entisaikojen helpompaa.

Noin puolessa välissä näitä vuosia moni aktiivinen retkien vetäjä vetäytyi ansaitulle "eläkkeelle" ja retkien osallistujiksi tai muihin hommiin. Näin myös retkien määrä väheni, kun uusia yhtä aktiivisia vetäjiä ei heti tullut heidän tilalleen. Tällä hetkellä näyttää jo kuitenkin paremmalta. Toimikunta sai juuri kolme uutta jäsentä. Siispä uusia mukavia retkiä on odotettavissa.

Päiväretket ja tapahtumat

Vaikka vetäjästä on ollut pulaa, on retkiä ollut jälkikäteen ajatellen oikein mukavasti. Retkitoimikunta järjesti päiväretkiä lähiseudulle 4-10 per vuosi patikoiden ja talvella hiihtäen tai lumikenkäillen. Suomen Ladun tempauksiin ja teemapäiviin olemme osallistuneet paikallisilla tapahtumilla aktiivisesti ja osa niistä on muotoutunut jo jokavuotiseksi tapahtumiksi.

Imatran Lapinkävijät oli vuodet 2017-2018 Kymi - Vuoksen latualueen vastuuyhdistys. Latualueen yhteisillä retkillä päästiin tutustumaan muun muassa Kiilopäähän, Nuuksion Kansallispuistoon, Saaristomeren kansallispuiston Ulko - Tammioon ja Ruunaan retkeilyalueeseen Pohjois-Karjalassa.

Perinteisistä retkistä Lammassaaren kuutamoretki loka-marraskuussa on pitänyt pintansa nämäkin kymmenen vuotta ja toivottavasti seuraavatkin. Se on ollut ehdottomasti suosituin päivä- tai tarkemmin iltaretki. Osallistujia on ollut vuosien aikana kolmestakymmenestä yli kahdeksaankymmeneen (2016), mukana myös paljon lapsia. Kuuta on ihailtu myös kevättalvella kuutamohiihdolla Haapasaaareen, jota Nanna Hintsanen ja Hannu Siira apureineen ovat järjestäneet jäättilanteen salliessa useampana vuonna. Hiihtomatikalle toivat tunnelmaa ulkotulet ja perillä saareissa sai nauttia eväät kodan lämmössä. Näissä tapahtumissa on tarjottu yhdistyksen puolesta vähintään kuumaa juomaa, jota entisen emäntätoimikunnan aktiivit ovat retkitoimikunnan pyynnöstä keitelleet.

Linja-autolla on tehty joka toinen vuosi kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten retki johonkin lähikohteeseen Mukavaa retkipäivää on vietetty Huuhanhietikolla, Taipalsaaren Päihäniemessä sekä Kyläniemen Rastiniemessä. Yksi kaikenikäisten retki tutustutti retkeilijät Satamosaareen, tosin

sinne otettiin bussin sijasta laivakyyti.

Nuku Yö Ulkona haastaa kesän lopulla suomalaiset nukkumaan yönsä ulkona, vaikka omalla parvekkeella. Valtakunnallisesti tapahtuma on joka vuosi saanut hyvin näkyvyyttä sosiaalisessa sekä perinteisessä mediassa. Imatran Lapinkävijät osallistui haasteeseen nukkumalla ulkona vuonna 2016 Ollinmajan pihalla, vuonna 2017 Etelä-Karjalan partiolaisten Hepohiekalla Kyläniemessä ja vuonna 2018 Mikonpolven laavulla Lievieskäjoen varrella, sekä viimeiset kolme vuotta Äitsaaren Retsolan pihapiirissä yhteistyössä partiolaisten kanssa. Retsolan tapahtumissa oli erilaista oheisohjelmaa kuten partiolauluja iltanuotiolla kitarasäestyksellä sekä metsäjoogaa. Nuku yö ulkona tapahtumia järjesti aktiivisesti Nanna Hintsanen apureineen.

Imatran Lapinkävijöiden joulujuhlat loppuivat ja tilalle joku keksi Ollinmajan joulupolun. Nämä ovatkin olleet todella suosittuja etenkin lapsiperheiden keskuudessa. Vuonna 2017 polun kävi kiertämässä ennätykselliset 140 henkeä. Metsässä kiertävän polun jälkeen on Ollinmajan talkooporukka tarjonnut joulupuuroa. Metsään tuo oman tunnelmansa pimeys ja erilaiset tuikut ja joululuvat. Joka vuosi polku oli hieman erilainen ja jouluisia yllätyksiä on saanut ihaila usein lumisessa metsässä.

Monet ulkoilutapahtumat on järjestetty yhteistyössä lasten ja nuorten toimikunnan kanssa, kuten Suomen Ladun Ulkona kuin lumiukko - tapahtumat. Myös toimikuntien kokoukset ovat olleet viime vuosina yhteisiä. Lumiukkoja on rakennettu Ollinmajan pihalle, entisen Vuoksenhovin luokse pellolle, laskettelukeskus FreeSkihin, Holiday Club Saimaan pihalle ja viimeisimpänä vuonna 2020 parin sentin lumikerroksen avulla Virran puistoon pääkirjaston viereisellä

*Päiväretki Vuorilammen lohkaruualle.
Kuva: Maija Pakarinen*

le nurmialueelle.

Keväällä 2016 Suomen luonnon päivänä yhteistyössä Saimaan Ladun, Imatran kaupungin ympäristötoimien ja Marttojen kanssa oli kanoottivajoilla tapahtuma, jossa kävijöitä oli noin sata henkilöä. Saimaan Latu järjesti Metsämörröpolun ja perheliikuntarasteja teemana: Jokamiehen oikeus. Lapinkävijät maistatti nokkoskeittoa, Veikko Piironen tarjoili pakuriteetä kodassa, kaupungin ympäristötoimella oli oma piste ja Martoilla villiyrtejä.

Luonnon terveysvaikutuksista on ruvettu puhumaan paljon. Tähän teemaan Miia Mertanen piti Lapinkävijöille Ollinmajan ympäristössä retken, jossa hän tutustutti osallistujia Metsämieli - menetelmään. Lasten ja nuorten toimikunnan kanssa yhteistyössä Ollinmajalla oli myös Koko perhe metsämielellä - ilta. Toiminta olisi varmasti saanut jatkoa, mutta Miia muutti muualle, ja muilla ei ollut pätevyyttä jatkaa metsämieliretkiä.

Kahtena vuonna osallistuimme EKLUn nuorten sportti- ja eräleirin ohjelman järjestämiseen kanoottivajojen ympäristössä. 2014 järjestimme yhden päivän Retkeilytutuksi - kurssin. Vuosina 2017 - 2018 saimme Retki - lehden toimittajan Marika Varpenuksen pitämään suosittuja naisten retki-iltoja, joissa aiheina: Mitä pakata mukaan, mitä siellä voi syödä? Talviretkeily sekä Lasten kanssa retkeily. Illat järjestäytyivät yhteistyössä Saimaan Ladun kanssa.

Uutena toimintana alkoivat vuoden 2017 syksyllä yhteiset

polkujuoksulenkit. Satu Puolakka aloitteli toimintaa Suomen Ladun polkujuoksuohjaajakurssin jälkeen, ja myöhemmin koulutettiin ohjaajiksi Johanna Väyrynen ja Sari Huhtanen. Polkujuoksulenkkejä on järjestetty yleensä arki-iltaisin sulan maan aikaan, aktiivisimmillaan jopa kerran viikossa. Teeman ympärillä on ollut myös erilaisia kursseja ja teemapäiviä, joista monet on toteutettu yhteistyössä Saimaan Ladun kanssa.

Muillakin Suomen Ladun kursseilla oli kävijöitä. Muun muassa 2016 Turo Mustakallio kävi opaskurssin. Vuonna 2020 Nanna Hintsanen ja Terhi Niiranen Rakastu Retkeilyyn - ohjaajakurssin.

Retkivarusteet kehittyvät koko ajan, ja vuokrattavat välineemme eivät ehkä pysy kehityksen mukana. Myös uusia mielenkiintoisia lajeja ja varusteita tulee perinteisten rinnalle. Kauppojen valikoimiin on tullut myös entistä enemmän suhteellisen halpoja asiansa ajavia retkivarusteita, joten ihmisillä on varaa ostaa yhä enemmän omiakin. Ehkäpä näistä syistä yhdistyksemme retkivarusteiden vuokraus on ollut vähäistä. Vuonna 2018 oli kanoottivajoilla retkivarusteiden kirpputori, jossa myytiin osa varastosta pois yhdessä melontatoimikunnan kanssa. Ahkerimmin vuokrauskäytössä ovat olleet ahkiot ja lumikengät. Uutena vuokrattavaksi tuli Suomen Ladulta Nuku Yö ulkona - tapahtuman yhteyteen riippumattosettejä hyttysverkkoineen ja tarpeineen.

Arja merimatalla. Kuva: Tuula Rahkonen

Yön yli - retket

Yhden tai kahden yön retkiä lakanoiden välissä, teltassa tai kodassa tehtiin seuraavasti:

2012 Hiihtoretkeä Patvinsuon kansallispuistossa Erä-Eeron majapaikasta käsin.

Vetäjänä Martti Räisänen

2012 Luistelijoiden ja potkukelkkailijoiden retkeä Linnansaaren kansallispuistossa.

Vetäjänä Hannu Siira.

2013 Patkikkaretkeä Patvinsuon kansallispuistossa.

Vetäjänä Hannu Siira

2013 Retkeä Utön majakkasaarelle (34 osallistujaa!).

Vetäjänä Tuula Rahkonen.

2014 Hiirenkorvaretkeä Repoveden kansallispuistossa.

Vetäjänä Olavi Patrakka.

2015 Retkeä Ilomantsissa, yö Möhkön Mantassa.

Vetäjänä Arto Vilkkonen.

2015 Kahden yön vaellus Kolilla.

Vetäjänä Maija Pakarinen.

2019 Syysretkeä Ruokolahden Karhukosken kämpälle.

Vetäjänä Nanna Hintsanen.

2019 Yö lakanoiden välissä -retkeä Petkeljärven kansallispuistossa.

Vetäjänä Nanna Hintsanen.

Lapinretket

Lapinvaelluksia ei vetäjän ja osallistujien puutteen vuoksi ollut etenkin viimeisinä vuosina joka vuosi, kuten ei Lappiin suuntautuneita bussiretkiäkään, mutta nämä retket toteutuivat:

2012 Hiirenkorvaretkeä Saariselälle hotellimajoituksella.

Vetäjänä Hannu Siira

2012 Eräretkeä Lemmenjoelle.

Vetäjänä Tuula Rahkonen

2012 Ruskamatka Akumajalle.

Vetäjänä Martti Heinonen

2013 Eräretkeä Pallas-Ounastunturin kansallispuistoon.

Vetäjänä Tuula Rahkonen

2013 Retkeilyviikko Akumajalle.

Vetäjänä Olavi Patrakka

2015 Vaellus UKK- puistoon.

Vetäjänä Markus Lehtinen

2018 Muorravaarakan juhlavaellus. 26 vaeltajaa Muorravaarakanruoktun rakentajien jalanjäljillä.

Vetäjänä Tuula Rahkonen ja Hannu Siira

Utön majakkasaarella. Kuva: Arja Lifländer

Kuten alussa totesin, kymmenessä vuodessa maailma voi muuttua. Näin kävi etenkin historiikin lopulla, kun koko maailmassa elettiin erikoisia aikoja. Tapahtumien järjestämisen osalta maailma muuttui yhtäkkiä keväällä 2020. Myös Suomi meni koronaviruspandemian vuoksi poikkeustilaan ja monia retkitoimikunnankin tapahtumia jouduttiin perumaan kokoontumisrajoitusten vuoksi, tai tarkemmin sanottuna kaikki tapahtumat vuoden 2020 keväältä ja loppuvuodesta. Retkeilyn puolesta seurassimme ilolla valtakunnallista uutisointia suosittujen retkeilypaikkojen, kuten kansallispuistojen ruuhkista ja retkeilyn suosion noususta. Tämä ei vielä ehtinyt näkyä yhdistyksemme toiminnassa, koska pandemian rajoitukset ovat historiikin kirjoittamisen hetkellä edelleen voimassa. Seuraava historiikki kertonee, näkyikö valtakunnallinen retkeilyinnostus myös meidän yhdistyksemme toiminnassa, toivottavasti. Kuten moni on koronapandemian aikana huomannut, retkeily on mahtava harrastus eikä se vaadi kauas matkustamista. Upeita luontokohteita löytyy myös yllättävän läheltä.

Maija Pakarinen

*Koiran silitystä Retsolassa, Nuku yö ulkona – tapahtumassa.
Kuva: Veikko Piironen*

Saimaa Sport

Maastohiihdon erikoisliike, hiihtostadionilla

IMATRAN KONE

Imatran Lapinkävijät 70 vuotta

**Juhlamatka Kiilopäälle
30.7 - 7.8.2021**

Majoitusvaihtoehdot ja hinnat hlö/vko

Hostelli Ahopää	380€
Hotelli Niilanpää 2hh lisävuoteella	460€ 430€
1hh lisämaksu	150€
Lapinmökki	515€

Hinnat sisältävät:
aamiaiset, päivälliset, iltasaunat ja 1krt savusauna, osallistuminen sekä Kiilopään viikko-ohjelmaan että omaan ohjelmaan, linja-autoretki Pyhä Nattaselle ja Tanka-vaaraan, linja-autokuljetus sekä ateriat meno- ja paluumatkalla.

Bussikuljetus Kotkasta (Kouvola, Lpr, Imatra ja Parikkala) lähtee perjantai- iltana 30.7. Aikataulu ja pysähdyspisteet tarkentuvat myöhemmin.

Tiedustelut: Tuula Rahkonen (0400 997 055)
Tietoa viikon ohjelmasta: www.imatranlapinkavijat.fi

Ilmoittaudu 16.5. mennessä:
kymivuoksi.latualue@gmail.com

Ilmoita seuraavat tiedot :

- Nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero
  - Missä majoitut
- Osallistutko yhteiskuljetukseen Kotka-Kiilopää-Kotka ja mistä tulet kyytiin

Ennakkomaksu 100 € maksetaan
31.5. mennessä

Kymi-Vuoksen latualueen tilille
FI18 5620 0920 4608 20.
Loppuosa maksetaan 23.6. mennessä.
Viitenumero 21213

Peruutusehdot:
Maksuton peruutus viimeistään 23.6.2021 mennessä. Tämän jälkeen tulevat peruutukset=>Kiilopään peruutusehtojen mukaisesti.

Force majeure -tilanteet sitovalla selvityksellä.

Lähtijöille toimitetaan tarkemmat tiedot ilmoittautumisajan jälkeen toukokuussa.

Tervetuloa mukaan!

Lasten ja nuorten toimikunta

Vuonna 2015 oli tehty jäsenkysely, jossa kyseltiin missä haluaisit olla mukana. Kysymysten joukossa oli myös kysymys lasten ja nuorten toiminnan järjestämisestä. Silloisen puheenjohtajan Martti Heinosen pyynnöstä Maija Pakarinen alkoi vuoden 2015 aikana koota lasten ja nuorten toiminnan järjestämisestä kiinnostunutta porukkaa. Ensimmäisenä työntekijänä oli Junioritoimikunta, kunnes nimi vakiintui Lasten ja nuorten toimikunnaksi. Toimikunta on toiminut vuodesta 2016 alkaen.

Toistaiseksi toiminta on keskittynyt lähinnä lapsiin ja perheisiin. Ehkäpä sen vuoksi, että toimikunnassa mukana olevien omat lapset olivat vielä pieniä. Joitakin nuorten vaelluksia yritettiin koota Turo Mustakallion opastamana, mutta niille ei tullut ilmoittautujia. Arvelimme tämän johtuvan siitä, että yhdistyksessämme ei ole ollut aktiivista nuorten toimintaa ja se olisi pitänyt luoda tyhjästä. Resurssimme ei myöskään riittänyt säännöllisen viikkotoiminnan järjestämiseen.

Maija Pakarinen ja Terhi Niiranen kävivät vuonna 2016 Muumien retkeilyohjaajakurssin Tampereella. Sen jälkeen Muumien retkeilykouluja 0-6 vuotiaiden lasten perheille järjestettiin kolmen vuoden ajan säännöllisesti. Retkeilykoulun suosio yllätti ohjaajatkin, ja ensimmäisen facebookissa julkaistun ilmoituksen jälkeen ryhmä oli hetkessä täysi. Ohjaajat perustivat ensimmäisinä vuosina useamman ryhmän, jotta kaikki perheet mahtuivat mukaan. Retkeilykouluun kuului neljä retkeä sulanmaan aikaan.

Oikea Muumipeikko ei retkillä vierailut, mutta mukana oli sitäkin enemmän Muumilaakson väkeä pehmolelujen muodossa ja innokkaita pieniä retkeilijöitä. Perheet olivat valmiita maksamaan toiminnasta. Suurin osa osallistujista ei ollut jäseniä ja osa liittyi samalla jäseniksi. Hinta ei-jäsenille oli 15€/retkeilykoulu/lapsi. Osa oli ymmärtänyt maksun väärin ja olisi ollut valmis maksamaan jopa 15€ per kerta. Maija Pakarisen ja Terhi Niirasan lisäksi retkeilykouluja olivat vetämässä Titta Tonder ja apuohjaajina Tuula Kotola sekä Kati Kauppinen - Miikki.

Vuonna 2019 Maija Pakarinen ja Terhi Niiranen järjestivät Muumien retkeilykoululaisille vielä kertausretken ja uutena vähän isommille lapsille koulunaloitusretken. Pari viimeistä

Muumien retkeilykoulun kertausretkellä Mustalammella.
Kuva: Maija Pakarinen

vuotta retkeilykoulut ovat olleet tauolla odotellen uusia innokkaita ohjaajia.

Kati Kauppinen - Miikki oli jo aiemmin järjestänyt Muumien hiihtokouluja, ja ne jatkuivat. Terhi Niiranen kävi Muumien hiihtokoulun ohjaajakurssin ja veti kurssia Katin kanssa. Apukäsi hiihtokouluun saatiin muun muassa Veikko Piironen, Lotta Koponen ja Nanna Hintsanen. Hiihtokoulu järjestettiin vuosittain, kunnes vuosi 2020 oli niin poikkeuksellinen, että hiihtämän ei päästy lumen puutteen vuoksi. Vuonna 2020 oli Imatralla Suomen Ladun Seikkailevat perheet - kiertue. Tapahtumaan osallistui mukavasti perheitä. Ajatuksena oli, että toiminta pääsee jatkumana paikkakunnalla. Se jää vielä nähtäväksi. Toivoa on, sillä Maikki Kiuru lupautui imatralaiseksi Seikkailevat perheet - kummiksi.

Koululaisten retki Mustalammella.
Kuva: Maija Pakarinen

Muumien hiihtokoululaisia Ollinmajan maastossa.
Kuva: Veikko Piironen

Ollinmajalla on ollut erilaisia ulkoilutapahtumia, kuten Ollinmajan olympialaiset ja tapahtumiin järjestettiin ohjelmaa lapsille ja perheille. Nanna Hintsanen merkitsi Ollinmajan maastoon Pupupolun ja Pallopolun, jotka ovat sopivan lyhyitä polkuja lapsia ajatellen, ja polkuja hyödynnettiin retkeilykoulussa sekä muissa tapahtumissa.

Muumien retkeilykoulun jälkeen monet osallistuivat yhdistyksen muillekin retkille, kuten perinteiselle Kuutamoretkelle Lammassaareen. Myös varsinaisia kaikille avoimia perheretkiä järjestettiin joitakin näiden vuosien aikana mm. Ilvespirtille, Joutsenon Kiukkaanlammen laavulle sekä Hiitolanjoelle. Varsinaisia lasten ja perheiden yöretkiä ei järjestetty, mutta lapsia ja nuoria osallistui joka kerta Nuku Yö Ulkona - tapahtumiin.

Monet tapahtumista olivat retkitoimikunnan kanssa yhteisiä. Vuodesta 2017 eteenpäin myös kokoukset ovat olleet yhteisiä, koska yhteistyötä oli niin paljon ja osa toimikuntien jäsenistäkin samoja. Retkitoimikunnan järjestämistä Marika Varpeniuksen retki-illoista yksi oli aiheeltaan Lasten kanssa retkelle. Siitä illasta jäi allekirjoittaneelle mieleen, että vaellukselle lapselle/nuorelle kannattaa ottaa paljon itse valitsemiaan herkuja mukaan. Saman totesimme myös muussa toiminnassa. Kyllähän ne eväät kruunaavat retken. Hyviä retkieväitä pohdittiin retkeilykoulussa Muumimamman ja Nipsun kanssa.

Maija Pakarinen

Hihtokoululaisten harjoituksia.
Kuva: Veikko Piironen

MITRA

MYÖ HOIDETAN!

ASUNTOJA VIELÄ JÄLJELLÄ!

Korkeatasoista keskusta-asumista Imatrankosken uudiskohteessa

Einonkatu 6

TARJOLLA OLEVIA OSAOMISTUSHUONEISTOJA

2h+kk 49,0 m² alk. 34.758 € (vh 173.789 €)

2h+k+s 66,5 m² alk. 46.197 € (vh 230.987 €)

Osaomistushinta on 20 % velattomasta hinnasta.

LISÄTIETOJA: **Mitra Imatran Rakennuttaja Oy**

Eila Ylönen puh. 05 235 2830

eila.ylonen@mitra.fi

Melontatoimikunnan historian havinaa vuodesta 2011 nykypäivään

Melontatoimikunnan tehtävänä on ollut ylläpitää melontaharrastusta ja ystävyyttä jäsenten keskuudessa, esitellä lajia sekä saada mukaan uusia melonnasta ja luonnosta kiinnostuneita henkilöitä. Tätä on toteutettu pääosin keski- viikon iltamelonnoissa ja melontaretkillä.

Olemme järjestäneet koululaisille tutustumista melontaan ja vuokranneet kajakkeja lukioalaisten ohjatuille melontaretkeille. Kanoottivajalla on järjestetty lapsi- vanhempi -melontoja, Metsämörri -tapahtumia, ja lapset ovat saaneet osallistua myös iltamelontoihin, nuoremmat kolmikoissa ja vanhemmat kaksikoissa melontaohjaajan kanssa. Tyky -melontoja on järjestetty eri työyhteisöille. Tutustumista melontaan on järjestetty Etelä-Karjalan liikunta- ja urheilun sadoille kesäleiriläisille.

Imatran Lapinkävijöillä on Ukonniemessä (Kalarannantie 21 – 23) kaksi kanoottivajaa, joihin on mahtunut noin 100 kanoottia. Niissä on riittävästi tilaa toimintaa varten. Yhdistyksellä oli yli kolmekymmentä erilaista kanoottia ja loput paikat on vuokrattu jäsenten omistamille kajakeille. Yhdistys vuokraa jäsenille kanootteja ja melontavälineitä. Kuljetusperäkkärejä on ollut käytössä kaksi, ja vuonna 2020 yhdistys sai entisen Imatran seudun melojat ry:n perävau- nun, jossa oli kahdeksan koskikajakkeja kanoottipooloa varten. Imatran asuntomessuilta peräisin olevan laiturin kelluttimet uusittiin viitisen vuotta sitten muoviponttooneiksi, ja nyt on vuorossa lahonneiden lautarakenteiden uusiminen.

Päällystetty ja valaistu Kalarannantie rantapolkuineen ja parkkipaikkoinen valmistui syksyllä 2013. Tämä muutti melkoisesti kanoottivajojen ympäristöä ja velvoitetta pitää

alue erittäin siistissä kunnossa. Maapohjan vuokrasopimus on voimassa vuoden 2050 loppuun, ja alue on varattu kaavassa melontatoiminnan harrastamiseen. Tarvittaessa sopimusta jatketaan.

Kanoottivajalla on järjestetty vuosittain kevät- ja syystal- koot. Laituri on laskettu veteen ja nostettu ylös, vajat siivot- tu, rännit putsattu ja kunnostettu, koristepuskat leikattu ja piha haravoitu. Vajat maalattiin uudestaan kymmenisen vuotta sitten kaupungin ohjeiden mukaisesti. Melontaoh- jaajat ovat huolehtineet ruohonleikkauksesta, korjauksista ja kajakkien huollosta.

Tuttu näky tämäkin: Juha laittaa rantatauolla pannun tulelle

Melontaohjaajia on koulutettu keskimäärin yksi vuodessa, joka on riittänyt vanhempien ja myös nuorempien pois- tuessa eri syistä. Kaikilla melontaohjaajilla on suoritettuna SPR:n EA-2 tai vastaavat tiedot.

Uusia kajakkeja on hankittu vuosittain ja muovikajakit ovat olleet pääasiassa aloittelijoiden käytössä.

Suomen Ladun Suomi meloo - tapahtumaan Lapinkävijöi- den joukkue on osallistunut perinteisesti. Nyt tapahtumaa on toteutettu yhdessä Saimaan Ladun kanssa. Tapahtuma on peruttu kahtena vuotena koronan vuoksi. Mielenkiintoi- simmat reitit ovat olleet Kemihaara - Tornio ja Lappeenran- ta-Viipuri-Helsinki vuonna 2015, jonka järjestelyissä olimme mukana. Imatran Lapinkävijöiden joukkue on ollut mukana myös Suomen Ladun Erämelonnan SM-kisoissa.

Kesäkuun 8. päivänä 2020 Lapinkävijöiden uudempi (alempi, rakennettu 1985) kanoottivaja tuhoutui tulipa- lossa, joka oli lähtöisin salaman iskusta läheiseen puuhun ja siitä edelleen vajaan. Onneksi kahdella eri vapaapa- lokunnalla oli harjoitukset juuri tuolloin molemmilla

Tuttu näky muutaman vuoden takaa: Tarja ja Juha Vainikka melon- taretkellä

Melontatoimikunta järjestää erilaisia melontoja toukokuusta lokakuuhun:

- keskiviikkoisin avoimet iltamelonnat, jolloin aloittelijoille annetaan melontakoulutus
- kuntamelonnat kokeneille melojille
- hiirenkorvamelonta toukokuussa ja ruskamelonta syksyllä lähijärvillä
- melonnat Vuoksella kosken ylä- ja alapuolella räiskäle- ja kuutamomelonta elokuun loppupuolella
- savusaunamelonta Hinkanrannan savusaunalle yhdessä Saimaan Ladun kanssa sekä avoin savusauna kaikille jäsenille.

puolin vajoja ja vanhempi pelastui tuholta. Menetimme tuolloin kaikki muoviset kajakit, inkkarit, koskarit, melat, aukkoitteet ja paljon muita melontavarusteita. Myös peräkärriit kärsivät kuumuudesta. Onneksi vakuutukset kattoivat osittain vahingot. Rakennuksen pohjasta joutui pari tonnia palamisjätettä kalliiseen erikoiskäsittelyyn. Uuden vajan pohjatyöt alkoivat 2.10.2020. Maan savisuuden vuoksi ne piti tehdä erittäin huolellisesti (omakotitalon perustus, T:mi Timo Koponen). Vaja rakennettiin entisten piirustusten mukaisesti (Hirsirakennus Markku Savolainen oy), tällä kertaa pellistä ja se maadoitettiin ja salaojitettiin huolella. Koko lattiapinta-ala on tehty painekyllästetystä lankusta, joiden väliin on jätetty senttimetrin rako. Sisustus on puuta. Vajan kokonaishinnasta muodostui purku - ja materiaalin poisvientikuluneen sekä rannan muutostöiden kanssa lähes 50 000€.

Jäsenten kajakkeja tuhoutui palossa kolmisenkymmentä, ja pääosin kotivakuutukset korvasivat vahingot. Uusi vaja on tarkoitettu kokonaan yhdistyksen käyttöön melontaharrastuksen kehittämiseksi, ja vanhaan vajaan sijoitetaan jäsenten kajakit. Piha-aluetta on muotoiltu uudestaan järveen viettäväksi ja koristepensaat juurineen on kaivettu pois kaivurilla. Rantaan on valettu betoninen

etukäteen, ja maksut suoritettiin suoraan pankkiin, kuten jatkossakin. Mutta siitäkin selvittiin ja iltamelonnoissa kävi melojia normaalisti.

Pitkäaikainen melontatoimikunnan vetäjä Pekka Sarkanen luovutti melontatoimikunnan vetovastuun Antti Vahelle vuoden 2021 alusta.

Lopuksi vielä "Olen meloja" (#olenmeloja) sanoin: Melomalla kohotat kuntoa ja edistät terveyttä, koet huikeita luontoelämyksiä, näet tutut maisemat uudella tavalla ja tutut mahtaviin uusiin melontakavereihin.

Teksti: Tarja Vainikka ja Pekka Sarkanen

Kuvat: Pekka Sarkanen

Kaikki meni!

laiturin kiinnityspaikka, laiturin laudoitus uusitaan ja sitä levennetään ja uintisyvyyttä madalletaan. Rannan viimeistely suoritetaan 2021, samoin vanhan vajan maalaus. Muovikajakkeja hankitaan lisää yhteistyökumppaneiden avulla ja omalla rahoituksella riittävä määrä.

Pitkäaikainen melontatoimikunnan sekä Suomi meloo -joukkueen vetäjä ja melontatoimikunnan "sielu" Juha Vainikka menehtyi vaikean sairauden murtamana kotonaan lokakuun lopussa 2017. Vielä 2016 Juha osallistui Suomi meloo - tapahtumaan perhejoukkueessa, vaikka sairaus oli jo vienyt voimia. Juha oli erittäin omistautunut melontaharrastukselle, innosti ja sai mukaan myös paljon uusia harrastajia. Juhan motto oli "aina kannattaa lähteä melomaan". Vuonna 2015 Juha kutsuttiin yhdessä myös pitkäaikaisen yhdistyksen puheenjohtajan, jo edesmenneen (1.4.2018) Martti Heinosen kanssa yhdistyksen kunniajäseneksi kiitoksena pitkäaikaisesta ja merkittävästä työstä yhdistyksen toiminnan edistämiseksi.

Suuret kiitokset kuuluvat kaikille melontatoimikuntaan vuosien mittaan kuuluneille melontaohjaajille ja muille kokeneille melojille, joiden ansiosta Imatran Lapinkävijät ry on pystynyt järjestämään melontaohjausta, iltamelontoja ja melontaretkiä sekä viemään melonnan "ilosanomaa" eteenpäin.

Koronapandemia toi omat haasteensa melontaan keuhkolla 2020 ja sama jatkuu ainakin 2021. Turvaväleistä oli huolehdittava, käsihuuhteet olivat käytössä ja varusteet desinfioidiin käytön jälkeen. Melontaan piti ilmoittautua

Uusi vaja on valmistumassa

Sisänäkymä uudesta vajasta

Pyöräilytoimikunta

Jäppilänniemen taidetiellä. Kuva: Olli Savolainen

Retkipyöräilytoimikunta on alun perin perustettu vuonna 1979. Vauhdikkaan alun jälkeen pyöräilytoiminta hiipui ja vuonna 1993 toimikunta sulautettiin retkitoimikuntaan. Pyöräilytoiminta jatkui kuitenkin pienimuotoisena edelleen, sillä retkitoimikunta järjesti pyöräretkiä muutaman kerran kesässä.

Retkipyöräilyn uusi tuleminen koitti vuonna 2004, kun Irma Lajunen ja Ritva Kohonen ottivat emännän otteella pyöräilyasiat johtoonsa ja uudelleen perustettu toimikunta aloitti toiminnan elvyttämisen ja eteenpäin viemisen. Seuraavina vuosina pyöräretkiä ja pyöräilijöitä tuli lisää. Pyöräilyyn liittyvää toimintaa ja tapahtumia järjestettiin Imatran ja lähialueiden yhteistyökumppanien kanssa, unohtamatta myöskään alueellisia ja valtakunnallisia tapahtumia. Uusia pyöräretkien kohteita sekä eri teemoja on kehitelty ja onpa pyöräilyt rajan takana Svetogorskissakin.

Vuosien mittaan lähiseudun pyöräreittejä on koluttu hyvin monipuolisesti. Retkien pituus on vaihdellut iltaretkistä päivä- ja yön yli - retkiin. Retkiä on tehty itärajan yli, Saimaan saaristoon ja pienempien järvien ympäri. Iltapyöräilyjen ja päiväretkien reitit ovat jossain määrin vakiintuneet, mutta mukaan on pyrityt saamaan joka vuosi myös uusia retkikohteita ja reittejä. Sekä aloittelijoille että konkareille pyöräily on erinomainen tapa tutustua ympäristöön. Nähdyt paikat ja maisemat jäävät mieleen ja piirtyvät myös lihasmuistiin paremmin kuin autossa istuen. Pitkään seudulla asuneet pyöräilijät ovat kommentoineet pyöräilytaukojen turinatuokioissa, että eipä tässäkään paikassa ole tullut aikaisemmin käytyä.

Pyöräillessä saa hyvän tuntuman myös ympäröivään luontoon. Kesäisillä pyöräretkillä koetaan läheisesti luonnon kiertokulku keväästä syksyyn, lintujen laulu ja tienvarren kukkaloisto kesän eri vaiheissa.

Ulkoliikuntana pyöräily tapahtuu säiden puitteissa, jotka tunnetusti voivat Suomessa olla vaihtelevia. Retkillä on koettu paahtavia helteitä ja viileitä sateita. Tilanteen mukaisella pukeutumisella ja riittäväällä nesteytyksellä kaikki säät on todettu pyöräilyyn soveltuviksi. Reitien tai kohteen muutoksia säästä johtuen on joskus päädytty tekemään.

Retkipyöräily on yhteispeliä muiden liikenteessä liikkujien kanssa. Turvallisuus on aina ollut tärkeä asia pyöräretkien

suunnittelussa ja toteutuksessa. Ryhmässä pyöräily edellyttää erityistä varovaisuutta ja tilanteiden ennakoimista. Kokemukseni mukaan liikennekulttuuri Imatralla on kehittynyt hyvään suuntaan ja muut tielläliikkujat huomioivat pyöräilijäryhmämme varsin kiitettävästi. Toki yhteispeli liikenteessä edellyttää pyöräilijöiltäkin sääntöjen noudattamista ja hyvää havaittavuutta.

Kesä 2020 oli poikkeuksellinen, johtuen maailmanlaajuisesta koronaepidemiasta. Alkukesän pyöräilyt peruttiin ja yhteinen pyöräilykausi päästiin aloittamaan vasta elokuussa. Myös kesään 2021 liittyy epävarmuutta samasta syystä. Pyrimme toteuttamaan mahdollisuuksiemme mukaan ja viranomaisten ohjeiden puitteissa pyöräilyretkiä myös ensi kesänä. Toivotan kaikki konkarit ja uudet pyöräilijät tervetulleiksi pyöräretkille.

Pentti Niemeläinen

Kauden päätöspyöräily, Ukonniemen laavu 3.9.2018. Myyräläisen Kari sai uuden, hienon pyöräilypaidan (oranssi paita keskellä).

Satavuotiaasta Suomea juhlistettiin elokuussa polkaisemalla 101 kilometrin lenkki: Imatra, Ahola, Joutsenon kirkonmäki, Muukko, Saimaan kanava, Nuijamaa, Konnunsuo, Joutseno, Imatra.
Pyöräilijät vasemmalta: Antero Martikainen, Kari Myyryläinen, Reijo Siitonen, Anna-Maija Siitonen, Maija-Liisa Pitkänen, Liisa Martikainen, Pertti Veranto, Jyrki Miikki ja Liisa Miikki. Kuvaaja: satunnainen paikallaolija

Lapinmajatoimikunta

Imatran Lapinkävijöillä on ollut jäsenistön käytössä majoja Saariselällä, Kiilopäällä ja Ylläsjärvellä.

Saariselällä oma rivitalo-osake Saarihely sekä Raahenmaja perinteinen kelohonkamökki, josta yhdistyksellä on osuus. Kiilopäällä Outaladun paritalosta joka kuudes viikko on jäsentemme käytettävissä. Ylläsjärvellä on ollut Ylläs - Jumpura, yksi huoneisto neljän asunnon rivitalosta. Ylläs-Jumpura myytiin syyskuussa 2020.

Yhdistyksen majojen vuokrausta on hoitanut majanhoitaja. Hän huolehti myös avainhuollosta ennen avainlokeroiden asennusta. Majanhoitajalle ilmoitetaan myös majoissa havaitut puutteet ja viat ja joskus jopa kiitokset.

Majaviikkojen arvonnalla on hoitanut lapinmajatoimikunta touko- ja syyskuussa, toimikunta on myös valvonut yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittanut korjaustarpeet. Toimikunta on tehnyt huolto- ja korjausmatkan vuosittain yleensä helmikuussa.

Matkoihin on osallistunut useita henkilöitä viimeisen kymmenen vuoden aikana aina tarpeiden mukaan rakennus-, sähkö-, tai ilmastointityöt. Vuosien varrella on tehty monenlaisia korjaus- ja huoltotyitä myös vaihdettu kiuaskivet, tarkastettu häkä- ja palovaroitimet sekä jauhesammuttimet, suursiivous on kuulunut myös jokaiseen matkaan.

REMONTTIMATKAT

Kymmenen vuoden mittaan tehtyä:

Saarihely:

- Lakattu yläkerran lattiat ja portaat, viety uusi TV
- Tehty yläkerran portaiden alle pyörillä oleva siivouskaappi, entinen muutettiin ruokakomeroiksi, uusittu kaksi nojatuolia.
- Asennettu takkaan lasiluukku, parannettu korvausilmajärjestelmää. Uusittu pyykinpesukone.
- Saarihelyn taloyhtiö on tehnyt vesikattoremontin. Tämä aiheutti vähän harmia majamme vuokrauksessa koska ei saatu tarpeeksi tietoa remontin kestosta joka jatkui ja jatkui.
- Korjattu eteisen kuivauskaapin ilmastointi, uusittu jääkaapin kannatuslevy. Tehty myös inventaario. -Ruokolaisen Sirkan ompelemat uudet ikkunaverhot laitettu paikalleen.
- Asennettu numerokoodilla avattava avainlokeri, joten majanhoitajan ei tarvitse enää lähettää avaimia ja päivystää avaimen hakijoita.
- Hankittu uusi mikroaaltouuni.
- Asennettu uusi tuloilmaventtiili, lauteita korjattu, uusittu suihkuletkut.
- Sähkömies vaihtoi makuuhuoneen patterin pesuhuoneen silikonisaumat uusittu.
- Uudistettiin keittiötä purkamalla osittain vanha korkea kaappi, mikrolle asennettu uusi yläkaappi ja alle pöytätaaso, tämän ansiosta saatiin keittiöön lisää pöytätaaso.

Raahenmaja

Outalatu

Ylläs – Jumpura:

- Lakattu alakerran lattia, parven portaat, keittiön pöytä ja tuolit sekä uusittu saunan lasiovi ja viety myös uusi TV.

-Uusittu astianpesukone.

-Uusittu makuuhuoneen patjat.

- Viety uusi saunajakkara ja pestiin mattoja.

-Tehty portaaseen lapsiportti, sähköhellan alle liimattu muovimatto, maalattu paikkoja.

-Katolta vähennetty lumikuormaa

-Uusittu suihkuseinä ja WC: n patteri, tehty pesualtaan alle hylly

- Pyykinpesukoneen sähkön saantia uusittu, varastosta poistettu sähköpatterit.

Vuonna 2020 kevään huoltomatkalla käytiin Ylläs - Jumpurassa korjaamassa sisääntulon ulkotaso jonka lahot laudat purettiin ja uusittiin runko sekä pintalaudat. Jatkettiin Saarihelyyn jossa rakennettiin uusi halkolaitikko terassille.

Näiden lisäksi on molemmilla majoilla tehty pieniä korjaustöitä. Molemmissa majoissa on uusittu peittoja ja tyynyjä. Majoilla on tehty siivous jokaisella remonttimatkalla Molemmille majoille on asennettu avainlokerot.

Outalatuun ei ole tarvinnut yhdistykseltä muuta huoltoa kuin avainkoodin vaihto. Raahenmajalla ei myöskään ole ollut mitään yhdistyksen huoltoja.

Tässäpä tätä historian havinaa vuosien varrelta, majoja on yritetty pitää kunnossa, mutta esim. Ylläs - Jumpura olisi tarvinnut jo isompia peruskorjauksia ja siksi se päätettiin myydä. Saarihely tulee tarvitsemaan myös erilaisia päivityksiä, mutta se on tulevan vuosikymmenen asia.

Remonttiryhmä on retkillään myös ehtinyt välillä kokeilemaan hiihtolatuja, on käväisty Savottakämpällä juomassa kuumat kaakaot ja illalla Panimossa tervatolla.

Teksti: Heikki Huolman

Kuvat: Hannu Siira

Saarihely; joku remontti näyttäisi olevan käynnissä

Uuden luukun asennus Saarihelyn takkaan

Timo ja Kari sahauspuhissa Saarihelyssä

Lapinmajojen vuokraus / käyttöaste %

vuosi 2011		vuosi 2016	
Ylläs-Jumpura	65	Ylläs-Jumpura	37
Saarihely	58	Saarihely	67
Outalatu	56	Outalatu	50
vuosi 2012		vuosi 2017	
Ylläs-Jumpura	53	Ylläs-Jumpura	48
Saarihely	59	Saarihely	58
Outalatu	44	Outalatu	56
vuosi 2013		vuosi 2018	
Ylläs-Jumpura	33	Ylläs-Jumpura	38
Saarihely	57	Saarihely	45
Outalatu	13	Outalatu	44
vuosi 2014		vuosi 2019	
Ylläs-Jumpura	33	Ylläs-Jumpura	40
Saarihely	57	Saarihely	44
Outalatu	13	Outalatu	63
vuosi 2015		vuosi 2020	
Ylläs-Jumpura	42	Ylläs-Jumpura	40
Saarihely	58	Saarihely	55
Outalatu	44	Outalatu	70

Tiedotustoimikunta

Tiedotustoimikunnan näkyvin tehtävä on ollut Lapinkävijä – lehden kokoaminen siitä aineistosta, mitä jäsenistö toimittaa julkaistavaksi. Aineistoa voi toimittaa kuka vain yhdistyksen jäsen, ja milloin vain. Hyvä yhteistyö lehden teossa painotalo Saimaprintin kanssa on jatkunut jo vuodesta 2011. Kyseisestä vuodesta lähtien on lehti ilmestynyt myös sähköisessä muodossa yhdistyksen kotisivuilla.

Lehteä on vuosien mittaan uudistettu värejä lisäämällä, kunnes vuonna 2014 siirryttiin kokonaan nelivärisen lehteen.

Juhlavuosia on viimeisen kymmenen vuoden aikakin ollut, ja nämä on myös huomioitu lehdessä. Vuonna 2016 juhliittiin Ollinmajalla yhdistyksen 65 – vuotispäivää. Muorravaarakka – kirjan julkaisutilaisuus pidettiin Ollinmajalla vuonna 2017.

Aikaisemmin lehti piti saada valmiiksi ja pääosin jaelluksi yhdistyksen syyskokouksen ja joulunaluspäivien välissä. Yhdistyksen siirtyminen yhden vuosikokouksen malliin muutti myös lehden ilmestymisajankohtaa. Näin saadaan lehteen mukaan tuoreet kokouksessa esillä olleet asiat.

Talkootyöperinne on lehden jakelussa jatkunut edelleen, sillä talkoolaiset jakavat noin kaksi kolmannesta lehdistä, loput on postitettu. Uusille talkoolaisillekin löytyy aina jaettavaa.

Vuonna 2019 tuli se musta vuosi, kun aineistoa

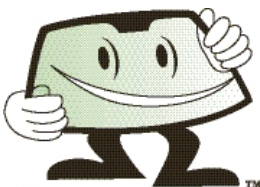
ei tullut sen vertaa, että olisi voitu raapia kokoon minkäänlaista lehteä. Sama tilanne jatkui myös seuraavana vuonna. Lapinkävijä – lehti on ollut aikaa kestävien tarinoiden lisäksi mitä kätevin tietopankki. Tämä on todettu monta kertaa erilaisten historiikkien teossa. Jo yli kuusikymmentä vuotta ilmestyneen lehden perinteen soisi jatkuvan vielä kauan.

Lapinkävijä – lehdestä löytyi runsaasti tietoa myös Muorravaarakka – kirjan tekemisessä. Kirjatyöryhmä toimi kolmevuotisen projektin ajan tiedotustoimikunnan rinnalla.

Yhdistyksen tiedote ilmestyi keväisin ja syksyisin, viimeisinä vuosina pääosin sähköisenä. Aluksi tiedotteet lähetettiin jäsenten sähköposteihin, mutta runsaasti tiedotteita rupesi palaamaan takaisin ilmoituksella, että osoitetta ei löytynyt. Tämän johdosta tiedotteen julkaisu siirrettiin yhdistyksen kotisivuille. Johtokunta päätti vuonna 2018, että tiedote on käynyt tarpeettomaksi muun viestinnän ohessa. Nyt on kumminkin ilmennyt mielipiteitä sähköisen tiedotteen uuden tulemisen puolesta.

Kotisivujen hoitajana toimi Jukka Kirjonen vuoteen 2014, sitten Markus Lehtinen teki uudet sivut ja hoiti niitä vuoteen 2019. Tämän jälkeen on otettu käyttöön Suomen Ladun Multisite – sivut, joiden päivittäjänä on aloittanut Tiina Kempainen. Tiedotustoimikunta on pitänyt yhdistyksen leikekirjaa ajan tasalla.

Arja Lifländer

PILKINGTON

Autolasit

Jukan Lasipalvelu Oy

Sukkulakatu 7, 55120 Imatra

p. 0400 208 996

www.jukanlasipalvelu.com

Johtokunnan jäsenet ja toimihenkilöt 2011-2021

Puheenjohtajat:

Heinonen Martti 2008 – 2015
Hintsanen Nanna 2016 – 2018
Mustakallio Turo 2019
Sarkanen Pekka 3.3.2020 –

Varapuheenjohtajat:

Rahkonen Tuula 2016 – 8.4.2021
Ylä – Mononen Reino 2011 - 2015 ,
Hintsanen Nanna 8.4.2021

Sihteerit:

Pesonen Ritva 2009 –

Jäsensihhteerit:

Kirjonen Jukka 2006 –

Johtokunnan jäsenet ja varajäsenet:

Johtokunnan jäsenet ja varajäsenet:
Siira Hannu 2004 – 2015
Rahkonen Tuula 1994 – 2019
Pesonen Ilmo 2009 – 2011
Lifländer Arja 2002 – 2019
Liikkanen Heli 2013
Huolman Heikki 2008 – 2012
Malinen Raili 2013
Pesonen Ritva 2010 – 2019
Ruokolainen Sirkka 2010 – 2013
Ylä – Mononen Reino 2010 – 2017
Sarkanen Pekka 2010 – 2015, 2017 – 2019
Kinni Virve 2012
Kirjonen Jukka 2013 – 2014, 2019
Malinen Tuija 2014 – 2016
Siitonen Reijo 2014 – 2017
Huhtanen Arja 2014 – 2018
Rasmus Sami 2015 – 2016
Karjalainen Timo 2016 – 2018
Pakarinen Maija 2016 – 2019
Mustakallio Turo 2017 – 2019
Vilkkö Arto 2017 – 2019
Kauppinen – Miikki Kati 2018 – 2019
Hintsanen Nanna 2019
Niemeläinen Pentti 2019

Hallituksen jäsenet ja varajäsenet 2020 -

Rahkonen Tuula 3.3.2020-8.4.2021
Pesonen Ritva 3.3.2020 -
Hintsanen Nanna 3.3.2020 –
Puolakka Satu 3.3.2020 –
Kirjonen Jukka 3.3.2020 –
Mustakallio Turo 3.3.2020
Pakarinen Maija 3.3.2020 –
Niemeläinen Pentti 3.3.2020 –
Vahe Antti 8.4.2021 –
Homanen Joni 8.4.2021 –
Pajari Johanna 8.4.2021 –
Karjalainen Timo 8.4.2021 –
Kirjonen Jukka 8.4.2020 –
Räty Markku 8.4.2021 –

Varainhoitajat:

Pesonen Ilmo 2009 – 2011
Ylä - Mononen Reino 2016 – 2017
Sarkanen Pekka 2012 – 2015, 2018 –

Tilintarkastajat ja toiminnantarkastajat:

Oinonen Tarja 1992 – 2015
Juusola Maija 1994 – 2014
Kinni Virve 2015
Niiranen Terhi 2016 –
Joonas Unto 2016 – 8.4.2021
Rahkonen Tuula 8.4.2021

Retkitoimikunnan jäsenet:

Rahkonen Tuula 1991 – 2015
Hintsanen Nanna 2004 –
Siira Hannu 2004 – 2016
Kauppinen – Miikki Kati 2004 – 2010
Pattrakka Olavi 2007 – 2016
Pakarinen Maija 2008 –
Räsänen Martti 2011 – 2016
Vilkkö Arto 2011 – 2019
Pietikäinen Mirka 2016 – 2019
Puolakka Satu 2019 –
Väyrynen Johanna 2020 –
Homanen Joni 2020 –
Kiuru Maikki 2020 –
Jylhä Jari 2020 –
Lindblad Maria 2021 -

Melontatoimikunnan jäsenet:

Parkkonen Hannu 1990 – 2011
Vainikka Juha 1994 – 2015
Lehtinen Markus 2007 – 2014
Sarkanen Pekka 2009 –
Kotola Tuula 2010 – 2012
Malinen Tuija 2014 – 2016, 2018 –
Pelkonen Irmeli 2011 – 2012
Rasmus Sami 2015 - 2016
Ylä – Outinen Elina 2015 – 2016
Kallio Jari 2015 –
Vainikka Tarja 2020 –
Vahe Antti 2020 –
Kiuru Maikki 2020 –
Kaljunen Taru 2020 -

Kanoottivajan hoitajat:

Melontatoimikunta 2007 –

Pyöräilytoimikunnan jäsenet:

Lajunen Irma 2004 – 2011
Myyryläinen Kari 2004 – 2012
Siitonen Reijo 2008 – 2019
Pitkänen Maija 2011 – 2018
Miikki Jyrki 2011 –
Aunola Laura 2012 – 2014
Savolainen Olli 2013 – 2021
Niemeläinen Pentti 2020 –

Emäntätoimikunnan jäsenet:

Ruokolainen Sirkka 1999 – 2018
 Kaksonen Paula 2007 – 2013
 Schalin Eila 2011 – 2014
 Lankinen Seija 2011 – 2014
 Huhtanen Arja 2013 – 2018
 Hukkanen Lea 2013 – 2018
 Saarelainen Eila 2015 – 2018

Lapinmajatoimikunnan jäsenet:

Ruokolainen Sirkka 2009 – 2015, 2019
 Siira Hannu 2009 – 2016
 Karjalainen Timo 2009 –
 Huolman Heikki 2009 –
 Kaksonen Osmo 2009 – 2013
 Hämäläinen Kari 2009 – 2012
 Heinonen Martti 2011 – 2018
 Pajari Risto 2011 – 2013
 Ylä-Mononen Reino 2012 – 2015
 Mustakallio Turo 2016 – 26.9.2020
 Salakka Petri 2016 – 2020
 Kallio Jari 2020 –
 Sarkanen Pekka 2020 –

Lapinmajojen hoitajat:

Ruokolainen Sirkka 2009 – 2015, 2019
 Karjalainen Timo 2016 – 2017
 Mustakallio Turo 2018 – 26.9.2020
 Karjalainen Timo 2021–

Tiedotustoimikunnan jäsenet:

Lifländer Arja 2000 –
 Rahkonen Tuula 2000 – 2021
 Liikkanen Heli 2012 – 2013
 Kirjonen Jukka 2005 – 2015
 Pääkkönen Olavi 2010 – 2011
 Kosonen Jouko 2011
 Pesonen Ritva 2016 –
 Lehtinen Markus 2017 – 2019
 Pajari Johanna 2020 –
 Kempainen Tiina 2020 –

Lasten ja nuorten toimikunnan jäsenet:

Pakarinen Maija 2016 –
 Niiranen Terhi 2016 –
 Tonder Titta 2016 – 2018
 Kauppinen - Miikki Kati 2016 – 2019
 Mertanen Mia 2016
 Mustakallio Turo 2016 – 2019
 Pesonen Ritva 2016 –

Muorravaaraka historiikkityöryhmän jäsenet:

Rahkonen Tuula
 Lifländer Arja
 Ollikainen Hanna
 Ihanainen Erkki
 Melto Eero
 Malinen Raili
 Kinni Virve

Olet tervetullut jäseneksi Imatran Lapinkävijöihin!

Meitä on jo noin 850. Jäsenasioitamme hoitaa jäsenihteerimme Jukka Kirjonen. Hänet tavoitat sähköpostilla jukka.kirjonen@pp.inet.fi Liittyessäsi Imatran Lapinkävijöihin olet automaattisesti myös Suomen Ladun jäsen.

JÄSENMAKSUT IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY

Jäsenmaksut vuonna 2021

Henkilöjäsen	27,00 €
Perhejäsen (samassa taloudessa asuvat)	35,00 €
Nuorisojäsen alle 20 v ja Opiskelijajäsenyys alle 29 v.	10,00 €
Rinnakkaisjäsenyys	17,00 €
<i>(Varsinainen jäsenyys jossain muussa Suomen Ladun jäsenyhdistyksessä)</i>	
Yhteisöhenkilöjäsenyys	33,00 €

Jäsenmaksut vuonna 2022

Henkilöjäsen	27,00 €
Perhejäsen (samassa taloudessa asuvat)	35,00 €
Nuorisojäsen alle 20 v ja Opiskelijajäsenyys alle 29 v.	10,50 €
Rinnakkaisjäsenyys	17,00 €
<i>(Varsinainen jäsenyys jossain muussa Suomen Ladun jäsenyhdistyksessä)</i>	
Yhteisöhenkilöjäsenyys	33,00 €

est.1987

Valto ja Vaula retkeilevät

Meidän perheemme on ollut Imatran Lapinkävijöiden jäsen vuodesta 2018. Perheemme kovin seikkailija on poikamme Valto, viisi vuotta. Valto innostuu helposti, jos kyseessä on liikkuminen ja herkulliset eväät. Luonnosta Valto nauttii niin uiden ja sukeltaen vedessä kuin kiipeämällä korkealle vuorelle. Parasta on, jos liikkuminen mahdollistaa erilaiset temput. Vaula, kaksi vuotta, syntyi lähes keskelle kevään 2018 Muumikoulua. Voidaan siis sanoa, että neiti on seikkaillut koko pienen ikänsä. Pieni ja pippurinen tyttö, joka on lähes yhtä kova innostumaan kuin isoveljensä. Vaula tykkää käydä lenkillä pyörällä ja kävelemällä. Vaulan mukaan parhaat retkieväävät ovat leipä ja mehu mukista.

Lasten ajatuksia tapahtumista:
Muumiretkeilykoulu Lammassaareissa ja Ollinmajalla 2018:

Muumit otettiin matkaan retkeilylle. Siellä etsittiin erivärisiä hillopurkkeja. Oli muumipassi, johon kerättiin tarroja. Parasta retkeilyssä oli eväiden syönti.

Ulkona kuin lumiukko 2019 sekä polkujuoksutapahtuma 2020 Ollinmajalla:

*Lumiukot lumiukot ketjussa kulkee.
Nysäpiipun, nysäpiipun suuhunsa sulkee.
Olalle he taputtavat ystävää ja veikkaa
Hangella heittelevät kupperiseikkaa*

*Lumiukko, lumiukko pyöreä kuin pulla
hauskaa on sun kerallasi leikkimähän tulla
Kädessä on keppi ja nappina on hiili
Ketterä on pyörimään kuin automobiili
(Soiva laulukirja, toim S. Perkiö, 2013)*

Ollinmajalla oltiin ulkona kuin lumiukot. Eka kerran Vaula istui pulkassa. Syötiin sisällä munkkeja. Polkujuoksu oli kiva, kun isi juoksi ihan hassusti. Polkujuoksussa kivointa oli juosta kovaa polkuja pitkin. Vaula juoksi tosi kovaa ja oli melkein koko ajan kärjessä. Vaula juoksi kengät jalassa. Polkujuoksun jälkeen sai herkuja ja tuubihuivin. Pupun etsintä oli kiva.

Maanantaipyöräily Taidetielle 2020:
Pyöräkärjessä on kiva nukkua. Pyöräkärjessä pitää laittaa kypärä päähän. Pyöräkärjessä voi syyä suklaata.

Seikkailevat perheet - tapahtuma pysähtyi melkein meidän etupihallamme Sienimäen vanhalle koululle 2020: Se oli hyvä, se oli tosi hyvä. Siellä oltiin gorilloja. Saatiin keksejä. Mentiin keppihevosiilla. Käveltiin liinalla.

Valto suunnitteli jo seuraavan lapsille tarkoitettujen retken. Seuraava retki tapahtuu isoon onkaloon, johon tarvitaan mukaan taskulamppu, köysi, ankuri, retkieväävät, juomista, peitto ja teltta. Miltä kuulostaa, lähtisitkö mukaan?

**Jutun kirjoittajat: Valto ja Vaula Saarela,
Matti Saarela ja Katja Paakki**

Kuva: Maija Pakarinen

Kuutamoa, lumiukkoja ja erähiittoa

Kuutamoretki 2020

Mahtavaa! Pimeä, tyyni täydenkuun ilta ja kaita rantapolku! Noin 50 henkilöä osallistui Imatran Lapinkävijöiden järjestämälle kuutamoretkelle Lamassaari kiertäen valmiille nuotiotulille. Retkellä oli mukana mukavasti lapsiperheitä ja muutama koirakin. Onnistuneen tapahtuman järjestäjille kiitokset.

Ulkona kuin lumiukko 2020

Suomen Ladun haasteeseen vastattiin Kulttuuri-keskus Virran puistossa viiden lapsen voimin. Meitä aikuisia oli paikalla muutama enemmän. Pääasia oli, että Lapinkävijät järjesti tapahtuman.

Tapahtuman pääjärjestäjä Nanna Hintsanen otti meidät vastaan mukavalla viikonpäivien laululeikillä. Siinäpä samalla katseltiin, että missä lumet? Haasteellinen haaste olikin lumen lähes puuttuessa.

Lunta raavittiin sieltä täältä ja saatiin aikaiseksi hie-man yli 30 minilumiukkoa. Apumuotteina käytettiin erilaisia ämpäreitä ja pahvimukeja. Muutama ukko valmistui myös valkeasta paperista. Olin liikkeellä Santerin ja Severin kanssa.

Kuutamokävely 21

Lamassaaren kotarannan tulilla käväisi illan aikana liukkaista polkuja tai rannan jättä pitkin kävelen kymmenkunta aikuista ja saman verran lapsia. Yksi koirakin emäntineen piipahti. Turhaan odoteltiin tihevässä sumussa kuuta nousevaa. Kiitos osallistujille turvaväleistä ja järjestelyistä ainoana hiihtäen saapuneelle Nannalle. Kiitos Sirkalle ja Ritvalle mehutarjoilusta. Kiitos Hannulle hyvistä tulista!

Terveiset Erähiittoaadulta!

Nousin suksille Rajapatsaalta. Suuntana Imatran Lapinkävijöiden Ollinmaja. Menomatka myötätuuleen liukkailla suksilla ja aurinkoisella ladulla oli mahtavaa. Aikaa jäi luonnon ja muun muassa kauniin koiyumetsän ihailuun. Ollinmajalla majaemäntä Tuula Rahkonen oli kirjannut jo klo 14 mennessä parisataa Erähiitäjää. Majalle sattui myös Erähiittoaadun puheenjohtaja Arto Rossi. Sain tuoreeltaan kiittää häntä hienosta tapahtumasta. Paluumatkalta vastatuuleen paita kastui, ennen saunaa, kuten oli tarkoitus!

Teksti ja kuvat: Veikko Piironen

Ulkona kuin lumiukko

Koronapandemian vuoksi Lapinkävijät eivät voineet järjestää perinteistä Ulkona kuin lumiukko-tapahtumaa vaan retki- sekä lasten ja nuorten toimikunnat ideoivat vaihtoehdoisen tapahtuman.

Haastoimme imatralaisia tekemään lumiukkoja oma-toimisesti 25.2 - 9.3.21 välisenä aikana Itä - Siitolan kyläyhdistyksen kotilaavun viereiselle pellolle.

Sää oli tapahtuma-aikana vaihteleva, nuoskaa, jääty-nyttä lunta ja kovaa pakkasta sekä auringossa sulavia ukkoja, joka toi haastetta rakentamiseen sekä ukkojen laskemiseen. Pellolle oli kerääntynyt hieno joukko, noin 30 ukkoa.

Severi Luukkonen kävi tapahtumassa perheensä kanssa lumiukkoja rakentamassa ja makkaraa paistamassa. Severi rakensi upean palomiesukon.

Tapahtuma oli osa Suomen Ladun valtakunnallista kampanjaa. Koko Suomessa ukkoja rakennettiin 12 288 kpl.

Maija Pakarinen

Severi Luukkonen ja palomiesukko. Kuva Krista Luukkonen

Lumiukot auringonlaskussa, kuva Maija Pakarinen

Kuinka minusta tuli Muumien retkeilykoulun ohjaaja

Muumien hiihtokoulusta. Kuvaaja Veikko Piironen

Vuosi oli 2013. Tutustuin Martti Heinoseen, joka toimi silloin Imatran Lapinkävijät ry:n puheenjohtajana. Tästä tapaamisesta kaikki alkoi. Martin kanssa juteltiin niitä näitä, samoilla kylillä kun asuttiin. Jotenkin siinä sitten tulikin kertoneeksi, että olen valmistunut liikunnanohjaajaksi ja pidän luonnossa liikkumisesta. Martti kertoi minulle Imatran Lapinkävijöiden toiminnasta ja tuli maininneeksi, että olisi tarvetta vapaaehtoisille toimijoille. Ajatuksen siemen oli istutettu.

Vähän ajan päästä minua pyydettiin ”perämieheksi” lumikenkäretkelle, jossa vetäjänä oli Rahkosen Tuula. Retki oli mukava, seura oli hyvää ja talvinen luonto kaunis. Sanoin Tuulalle, että saa pyytää uudelleenkin, jos tarvetta ilmenee. Se oli mukavaa vaihtelua vauvarkeen.

Meni jonkin aikaa ja löysin itseni Muumien hiihtokouluohjaajakursilta. Ajatuksena oli elvyttää Muumien hiihtokoulutoimintaa Imatralla tauon jälkeen. Ensimmäisenä talvena hiihtokoulu jäi kuitenkin toteuttamatta lumitilanteen takia. Seuraavana vuonna se vihdoin onnistui. Toimin silloin apuohjaajana, kun olimme löytäneet siihen pätevemmän ohjaajan. Voi niitä iloisia lasten ilmeitä, kun he huomaisivat kuinka mukavaa hiihtäminen on. Mieleen painuvinta taisivat kuitenkin olla ne lämpimät mehut ja sokerimunkit Ollinmajalla hiihdon jälkeen.

Jossain vaiheessa tutustuin Pakarisen Maijaan, jonka kanssa aloimme visioida lapsille toimintaa hiihtokoulujen lisäksi. Lähdimme Maijan kanssa Muumiretkeilykoulun ohjaajien kursseille Tampereelle ja junamatkan aikana visioimme toimintaa eteenpäin. Myös päätös lasten - ja nuorten toimikunnan perustamisesta taidettiin tehdä samalla reissulla. Olin löytänyt samanhenkistä seuraa, jonka kanssa kehittää lapsille tekemistä. Tuo oli minulle käänne vapaaehtoisena toimimisessa aktiivisempaan suuntaan. Saimme sovittua säännöllistä toimintaa neljä kertaa vuodessa lapsille ja heidän van-

hemmilleen. Olemme ohjanneet Maijan ja muutaman muun vapaaehtoisen kanssa Muumien retkeilykoulua jo monen kesän ajan Ollinmajan, Ukoskan ja Lammasaaren maisemissa. Retkeilykoulujen suosio on ollut suurta ja olemme saaneet innostettua lapsiperheitä liikkumaan luonnossa.

Usein lapsilta kysyttäessä, mikä on ollut parasta, vastaus on ollut ”retkievää”. Niin sen pitääkin olla. Lapsuudessa luomme muistoja. Kyllä lähiretket luonnossa ovat varmasti monen lapsuudessa niitä parhaita muistoja, kun omien vanhempien kanssa on menty metsään ja ihmetelty mitä kaikkea siellä on. Tämä kaikki on mielestäni sitä vapaaehtoisena toimimisen parasta antia; luonto, elämyksien tarjoaminen, uusiin ihmisiin tutustuminen ja oman vapaa-ajan lahjoittaminen itselle mielekkääseen toimintaan. Koskaan ei ole tarvinnut Muumien retkeltä pahoilla mielin tulla kotiin, vaan olen itsekin saanut siitä paljon hyviä kokemuksia ja muistoja raittiin ilman lisäksi.

Parasta vapaaehtoisena toimimisessa mielestäni on, että siihen voi käyttää aikaa juuri sen verran kuin pystyy ja haluaa. Myös toimintaa on monenlaista, ja jokaiselle ulkona liikkujalle löytyy oma tapa toimia vapaaehtoisena, jos haluaa. Itse koen tällä hetkellä vielä lasten ja nuorten kanssa touhuamisen omaksi asiaksi, mutta tulevaisuudessa voin löytää itseni vaikka melonta- tai retkitoiminnasta. Aika näyttää. Ihan oman mielenkiinnon ja elämäntilanteen mukaan osallistun toimintaan. Hampaat irvessä ei tarvitse osallistua.

Yksi parhaista asioista näin junantuomana, suhteellisen uutena imatralaisena on ollut uusiin ihmisiin tutustuminen. Kiitos kaikille niille, ketkä olette osallistuneet näiden muistojen luomiseen!

Terhi Niiranen

NORPPAPOLULLA HELATORSTAINA 2019

Helatorstain aamuna kokoontui Vuoksenniskalla reipas joukko innokkaita Norppapolun kiertäjiä. Yhteiskyydein lähdimme kohti Puumalaa ja Norppapolun maisemia. Joukkoja johti Mirka Pietikäinen ja Maija Pakarinen piti perää. Seurueemme muodostui eri – ikäisistä vaeltajista. Mukana oli myös yksi koira.

Kauniit maisemat pysäyttivät meidät useissa kohdissa. Vaelsimme verkkaisesti ja nautimme kauniista maisemista sään ollessa erinomainen vaellukseen. Välillä reitti kulki kallioilla ja välillä jyrkkää kallionreunaa alas. Toisinaan taas saimme kulkea tasaista maastoa ja jopa rantahiekkaa pitkin.

Pidimme useita kuvaus- ja juomataukoja. Ruokatauon pidimme retkisatamassa. Siellä oli hyvä paistaa makkaraa ja istua nuotion ympärillä. Nanna ehti pulahtaakin Saimaan aalloissa. satamassa oli laituri ja hyvä nuotiopaikka. Puita oli valmiina ja ritilä, jossa voi paistaa makkaransa. satamassa oli myös käymälä vessapapereineen.

Ruokatauon jälkeen jatkoimme täysin vatsoin. Osa porukastamme lähti reippaammin eteenpäin. Pääjoukkomme eteni rauhallisesti maisemista nauttien. Norppaa emme valitettavasti nähneet.

Aikaa vaellukseen kului noin viisi tuntia. Matkaa kertyi kaikkiaan 13,8 kilometriä. Kiitos Mirkalle ja Maijalle retken järjestämisestä. Tässä kuvassa on loppujoukko saapunut maaliin.

Teksti Tiina Alamäki, Kuvat; Mirka Pietikäinen ja Tiina Alamäki

Kalareissu vuonna 1956

Päätettiin Eikan kanssa (Eikka on Eino Halonen, Lapinkävijäin tuleva toinen puheenjohtaja), että nyt on rakennukset rakennettu ja tehdään oikea kalareissu. Nuori vaimoni Raija halusi mukaan, jos otetaan oikein sääsken pitävä Soputelta, 6 kg.

Niinpä siis elokuun alussa oltiinkin kahlailmassa Suomukönkään alisilla, vähävetisillä matalikoilla ja edelleen suunta kohti Muorravaarakkajokea. Muorravaarakan alajuoksun haudoissa nähtiinkin suuria, kauniita taimenpareja ja jopa yli metrin mittainen hauki, mutta kirkaana keskipäivänä ne paremminkin väistelivät vieheitämme. Sen hauen me kyllä olisimme poistaneet päiviltä, vaikka emme saaliiksi himoinneetkaan. Illan pitkään päädyimme teltailemaan lähemmäs Harrijoen haaraa. Nukuttiin yö ja matkan väsymyksiä pois, vaikka hyvin tiedettiin, että yön hämärässähän ne oikeat saamamiehet hiipii. Me päivähmiset olemme sitten niitä pyyntömiehiä. Vaimolle sanottiin sitten aamiaisen jälkeen *“Haeskele sinä vaikka niitä hilloja, me käymme vielä niillä taimenhaudoilla”* - ja niin lähdettiin.

Eikka oli hankkinut itselleen sellaisia muovipalloja, *“Bulloja”*, jotka täytettiin puoleksi vedellä. Niiden avulla saattoi perhoja heittää ilman oikeaa perhovapaa ja -siimaa. Ja Eikkahan sai! Laittoi pikkuharrit takaisin kasvamaan, mutta taimenta emme nyt nähneet emmekä saaneet. Minäkin sain oikein *“Dublen”* (kaksi kalaa samalla heitolla) Kuotmutojan suulla. Muorravaarakan suuhaarat kävimme laskemassa, sitten takaisin asennolle. Koko päiväsydänhän tähän kaikkeen meni. Harreja oli kaksi vitsallista. Aika nälkäisiä oltiinkin joutuessamme viimein asentopaikallemme. Oli tyhjä teltta, jossa viestilappu:

LÄKSIN RUOKTULLE, TULKAA PERÄSSÄ!

Eipä ollut edes Sorjosen Eräretkeilyn Opas valmistanut juuri tällaiseen yllätykseen. Kova nälkä potki kuitenkin toimintaan; -kalat oli perattava, pari suurinta suolattava ja loput paistettava. Kuusi suurta pannullista niitä kertyikin. Syötiin harrria ja haukattiin vähän leipää, mitä sitä tuoretta oli jäljellä. Pakattiin samalla tavarat, ja nythän se Soputelta tuntui mahdottoman painavalta. Sitten vain saapasta saappaan eteen jo hämärtyvässä illassa. Poronpolun keltaisessa hiekassa näkyi siellä täällä kumisaappaan kannan jälki. Ehdittyämme Yläjängän-Lompoloitteen kankaalle ei näkynyt enää juuri mitään. Teimmekin polun hiekalle muutaman kannon tulen ja heittäydymme siihen kankaalle makuulle vain. Janotti, mutta olihan Lompolossa vettä! Siinä on muuten nykyisin virallinen tulipaikka. Lieneekö se oikein nukkumista ollut, kovalla kankaalla?

Varhain, ennen aamukasteen nousua, olimme taas taipaleella kohti Ruoktuamme, ja sieltähän se kaivattu kananen löytyi. Kämpällä oli ollut kaksi Vaasan Veikkoa. Olivat Sudenpesältä käymässä, mutta säikähtivät niin yksinäistä naisihmistä, että jäivät yöksi tarkkailemaan, -joku hulluko se, ilman karttaa ja keittimiä...? Eikka oli vienyt sen *“hullun”* nurkan taa ja haukkunut oikein perinpohjin, kuulin sitten jälkeensä.

Mutta olihan jo lounasaika ja päästiin taas paistin-harrien kimppuun. Tuli taas vieraita Sudenpesältä, *“Poro-Kristiina”* (Kirsti Loikkanen) ja *“Kille”* Salkorinne (Kaarlo S.). Ja kyllä harrit katosivat. Lienevät monet sudenpesäläiset tulleet vasiten toteamaan, että *“saiko ne sen tosiaan...”* Päivän verran siinä lepäiltiin, vähän nukuttiinkin, katsetiin hirsikasaa, joka oli tarkoitettu saunan tarpeisiin. Vaan siihenpä Eikka tiukasti: *“Ei, nyt ollaan kalareissulla!”*

Oltiin ajateltu palattavaksi Kiertämäjärvien kautta ja samalla tarkastella sitä ihmeellistä tienpohjaa, Anterin tukkietietä. Karttaankin halusimme tarkempaa tietoa muunmuassa. rajavyöhykkeen kulusta. Niinpä reput selkään ja kohti Anteria, Kuikkapään ympäri. Anterinmutkassa näyttikin olevan suurehko rakennustyö, jonka arvasimme heti Rajavartioston hommiksi. Siellähän tiedettäisiin. Emme ehtineet kunnolla työmaalle, kun pienen miesryhmän päällikkö pysäytti meidät ja tiukkaamaan: *“Mitäs miehiä, millä asioilla!”* Onneksi yksi ryhmäläinen, joka oli eilen nähtykin Ruoktulla, suhaisi sille:

“Ne on niitä imatralaisia, rakentajia...”

“Jaa, Imatralta, asuttko lähelläkin sitä...”

“5-6 km suoraan...”

“No kyllähän te sitten...”

Ja sitten saatiin neuvoja ja piirrosta vaikka kuinka. Silloin vähän hävetti se hirsikasan katselu, olisi vaikka laskettu ne hirret!

Palattiin maantielle Kiertämäjärven ja Luttojoen komeita rantaharjuja pitkin. Eikka saikin Kiertämäjoen luususta *“-sen mahottoman suuren harrin-”*. Kymmenkunta vuotta myöhemmin vietimme vielä viikon soudellen Luttokönkään alaisia suvantoja. Ei ollut muassa vaimo, joka oli vaelluksella Jaurilla asti, vaan tytär.

Sanovat lopetettavan tämän lehden, ei tule kirjoitelmia? Mitäs sitä kirjoittelemaan, jos ei ole elämyksiä. Meillä niitä oli. Tuskin olisi Eikka sittenkään osannut suunnitella omaa suurta elonsa elämystä: Ensin rakentaa hyvät rakennukset, siten kahdetkin laskettelumäet, tekee niihin kotitekoiset hiihtohissit, nostaa vetoköysi paikoilleen ja sitten lähtee sille, viimeiselle tunturille.

Eero Melto

In Memoriam Eero Melto

Nyt lähti Eerokin sinne tunturille, jossa ei rinka paina eikä väsymys vaivaa. Elokuun 11. päivänä Eero vietti 90-vuotispäiviään ja hänen maallinen vaelluksensa päättyi lokakuun toisena päivänä.

Eero oli Imatran poikia, vaikka syntymäpaikka olikin tuolloin Ruokolahti. Perheeseen kuului valokuvaajaisä, Heikki, äiti Aino, vanhempi sisko Eeva ja nuoremmat veljet Esko ja Jussi. Koti sijaitsi Mansikkalassa ja kesä perhe vietti Karsturannassa. Eero ja Eeva lähetettiin sotaa pakoon Ruotsiin, mutta he eivät viipyneet siellä kauan. Seuraavana vuonna perhe muutti Kiuruvedelle, jossa heillä myös oli valokuvausliike. Sodan jälkeen he palasivat takaisin Imatralle ja rakensivat uuden kotitalon Mansikkalaan.

Eero suoritti ylioppilastutkinnon Imatran lyseossa, meni armeijaan ja siellä rukkiin. Hän oli sotilasarvoltaan luutnantti. Eero oli haaveillut metsänhoitajan opinnoista, mutta isän kuolema muutti suunnitelmat ja Eero otti perheen valokuvausliikkeen hoitaakseen. Eero oli jo kouluaikanaan kiinnostunut eräretkeilystä ja suuntasi usein Lappiin. Hän tutustui hiihtokurssilla retkeilyn ja kuntoliikunnan uranuurtajien joukkoon kuuluneeseen Suomen Ladun toiminnanjohtajaan Immo Sorjoseen, jonka kanssa teki monet retket. Yhdelläkin retkellä he tunturin laelta katselivat suuntaa Imatran Lapinkävijöiden aktiivisten retkeilijöiden haaveilemalle omalle Lapin kämpälle. Siitä alkoi suunnittelu, joka johti Muorravaarakanruoktun rakentamiseen. Olympiaksesänä 1952 Eero lähti yksin etsimään ruoktulle paikkaa ja seuraavana talvena hän ja kuusi muuta Lapinkävijää veivät hiihtämällä rakennustarvikkeita. Kesällä sitten rakennettiin ja seuraavana talvena vielä viimeisteltiin. Kaikesta tästä ruoktuun ja saunaan sekä karttaprojektiin liittyyvästä on tarkemmin kerrottu Imatran Lapinkävijöiden tekemässä kirjassa.

Kun Eero lähti tuolle yksinvaellukselle, hän pyysi mukaansa muun muassa Raijaa. Ei Raija lähtenyt, mutta myöhemmin heistä tuli aviopari ja häämatkakin tehtiin Muorravaarakkaan. Heille syntyi tytär Maija, joka myös on tutustunut ruoktuun. Eero eli kirjan teossa mukana täydellä sydämellä. Hän toi ryhmään nuotion savua ja pihkan tuoksua ja hänen retkiltään kirjoittamat kertomukset ja lukuisat valokuvat ovat kirjan vahva runko.

Tunturihiihtäjänä Eerolle oli tärkeää, että osaa laskea tunturinrinteitä turvallisesti. Hän oli mukana perustamassa Kaukopäähän pujottelumäkeä, jonka Lapinkävijät sitten talkoovoimin rakensivat. Samoin hän oli mukana, kun toiminta siirrettiin Mellonmäkeen.

Lappi ja tunturit säilyivät Eeron elämässä loppuun asti, mutta myös muu liikunta oli tärkeä. Eero hiihti Ollinmajalle aluksi pitempiä reittejä pitkin, sitten suoraan kotoaa ja lopulta hän ajoi autolla aina lähemmäs ja lähemmäs, mutta hiihti loppumatkan. Hyvinä talvina Eero kävi hiihtämässä myös Kempin suursuulla.

Eero oli Imatran Lapinkävijät ry:n perustajajäsen ja oli johtokunnassa yhdistyksen ensimmäiset 12 vuotta ja sen jälkeen pujottelumäkitoimikunnassa vuoteen 1980 asti.

Eero oli myös Tunturiladun jäsen ja saavutti siellä Tunturisuden, Johtajasuden ja Ikäsuden arvonimet.

Eero tunnettiin kyllä Lapin kävijänä ja hiihtäjänä, mutta harvemmalla on tiedossa se, että Eero oli myös musikko, pianonsoittaja ja pianonsoiton opettaja. Hän toimi 60-luvulla Väärässätalossa ravintolamusikkona sekä teatterimusikkona Imatran teatterissa. Ollinmajalla pidettyihin lauluiltoihin Eero ei tullut, koska ei pitänyt epäviisistä laulusta.

Imatran Lapinkävijät ry muistelee kiitollisena Eeron tekemää työtä yhdistyksen hyväksi ja Ollinmajan talkoolaiset ikävöivät aktiivista hiihtäjää, jolle kahvi piti tarjota aina kahvikupista, ei mukista.

Teksti Tuula Rahkonen

VUOSIKOKOUS 2021

Imatran Lapinkävijät ry: n sääntömääräinen vuosikokous pidettiin torstaina 08.04. 2021 klo 18.00 – 20.35 Kulttuuritalo Virran taiteilijalämpössä, Virastokatu 1, 55100 Imatra.

Yhdistyksen puheenjohtaja Pekka Sarkanen avasi kokouksen toivottaen osallistujat tervetulleiksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin yhdistyksen puheenjohtaja Pekka Sarkanen ja sihteeriksi yhdistyksen sihteeri Ritva Pesonen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Markus Lehtinen ja Antti Vahe, jotka toimivat myös tarvittaessa ääntenlaskijoina.

Kokouskutsu on julkaistu Uutisvuoksen seurapalstalla 21.03.2021.
Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Läsnä oli 8 yhdistyksen jäsentä.

Esityslista hyväksyttiin kokouksen työjärjestykseksi.

Esitetään edellistä tilikautta koskeva tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen ja toimintakertomuksen, sekä esitetään toiminnantarkastajan lausunto:
Vahvistettiin tilinpäätös sekä toiminnantarkastajan lausunto.

Vahvistettiin tuloslaskelma ja tase.

Tili- ja vastuuvapauden myöntäminen hallitukselle ja muille tilivelvollisille:
Kokouksen puheenjohtajaksi vaihtui Markus Lehtinen hallituksen ulkopuolelta.
Tili- ja vastuuvapaus myönnettiin.

Käsiteltiin ja vahvistettiin hallituksen esitys seuraavaa tilikautta koskevaksi toimintasuunnitelmaksi:

Pekka Sarkanen jatkoi kokouksen puheenjohtajana.
Kultiin yhdistyksen yleinen ja toimikuntien toimintasuunnitelmat tulevalle tilikaudelle. Hyväksyttiin toimintasuunnitelmat.

Päätettiin seuraavaa tilikautta koskevat liittymis- ja jäsenmaksut:
Hyväksyttiin seuraavan kauden v.2022 jäsenmaksut.

Päätettiin seuraavana tilikautena hallituksenjäsenille toimihenkilöille ja toiminnantarkastajalle maksettavista palkkioista ja kulukorvausten perusteista:
Päätettiin kulukorvaukset vuodelle 2022.

Käsiteltiin ja vahvistettiin seuraavaa tilikautta koskeva talousarvio:

Päätettiin että varataan 2000 euroa yhdistyksen 70-vuotis / Ollinmajan 50 –vuotisjuhlaa varten. Talousarvio vahvistettiin.

Päätettiin hallituksen jäsenten lukumääräksi 6 varsinaista jäsentä ja 5 varajäsentä.

Valittiin hallituksen jäsenet seuraavaksi kahdeksi vuodeksi, hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle, sekä varajäsenet:

Hallituksessa jatkavat Ritva Pesonen, Satu Puolakka. Erovuoroisista valittiin Nanna Hintsanen sekä uusina jäseninä Antti Vahe, Joni Homanen ja Johanna Pajari 1v.

Varajäsenistä jatkaa Maija Pakarinen ja erovuoroisista valittiin Pentti Niemeläinen ja uusina varajäseninä Jukka Kirjonen, Timo Karjalainen ja Markku Rätty.

Valittiin varsinaiseksi toiminnantarkastajaksi Terhi Niiranen ja varahenkilöksi Tuula Rahkonen.

Päätettiin yhdistyksen kokouskutsujen ja muiden tiedonantojen julkaisutavasta:

Yhdistyksen kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla torstain ja sunnuntain ilmaisnumeroissa, yhdistyksen kotisivuilla, yhdistyksen Facebook - ryhmässä sekä Instagram - tilillä.

Muita kokouskutsussa mainittuja asioita ei ollut.

TOIMIKUNTIEN JÄSENET JA TOIMIHENKILÖT 2021

Retkitoimikunta:

Maija Pakarinen, Nanna Hintsanen, Mirka Pietikäinen, Satu Puolakka, Johanna Väyrynen, Joni Homanen, Maikki Kiuru, Jari Jylhä, Maria Lindblad

Lasten ja nuorten toimikunta:

Maija Pakarinen, Terhi Niiranen, Ritva Pesonen

Melontatoimikunta:

Pekka Sarkanen, Tarja Vainikka, Tuija Malinen, Antti Vahe, Maikki Kiuru, Taru Kaljunen

Pyöräilytoimikunta:

Pentti Niemeläinen, Jyrki Miikki

Ollinmajatoimikunta:

Tuula Rahkonen, Marja – Leena Kanervo, Eila Lyijynen, Arja Lifländer, Johanna Pajari

Majatoimikunta:

Heikki Huolman, Timo karjalainen, Jari Kallio, Pekka Sarkanen

Tiedotustoimikunta:

Arja Lifländer, Ritva Pesonen, Tiina Kemppinen, Johanna Pajari

Ollinmajan hoitaja: Tuula ja Markku Rätty, **Lapinmajojen hoitaja:** Timo Karjalainen,

Kanoottivajan hoitaja: Melontatoimikunta, **Leikekirjanpitäjä:** Tiedotustoimikunta

Toimintasuunnitelma vuodelle 2021

YLEINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Vietetään yhdistyksen 70-v. juhlavuotta ja yhdistyksen hiihtomajan, Ollinmajan 50-v. juhlavuotta. Suomen Ladun kevätpäivät ja – järjestökokous 23.–25.4.2021 Ruissalossa Sap & Hotel Turussa. Suomen Ladun syyspäivät ja – järjestökokous 29.–31.10.2021 Holiday Club Saimaassa Lappeenrannassa. Imatran Lapinkävijät järjestää 70-vuotis juhlavuoden bussimatkan Kiilopäälle viikolla 31 31.7.-7.8.2021 korona tilanteen salliessa yhdessä Kymi-Vuoksi Latualueen kanssa. Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille koulutuksiin ja kursseille. Osallistutaan Suomen Ladun järjestämiin valtakunnallisiin kiertueisiin, tapahtumiin ja kampanjoihin. Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille. Osallistutaan Kymi-Vuoksi latualueen kokouksiin ja koulutustilaisuuksiin. Osallistutaan Kymi-Vuoksi latualueen tapahtumiin. Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia. Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntatapahtumiin. Osallistutaan Vapepan toimintaan. Yhdistyksen jäsenmäärä 11.12.2020 oli 853 henkilöä.

RETKITOIMIKUNTA

Retkitoimikunnan toimintasuunnitelma vuodelle 2021

Päiväretket

Päiväretkiä järjestetään kevät ja syyskaudella vetäjien saatavuuden mukaan lähikohteisiin.

Retket

Järjestetään viikonlopun ja/tai viikon mittaisia erä- ja päiväreppuretkiä lähialueelle ja pohjoiseen. Retkiluisteluretki Punkaharjun merkityille reiteille.

Polkujuoksu

Polkujuoksulenkkejä kesäajalla noin kerran viikossa, muina vuodenaikoina vaihtelevasti.

Kurssit ja koulutukset

Rakastu retkeilyyn-kurssi siirtyi koronan vuoksi viime vuodelta pidettäväksi vuonna 2021. Uusien vapaaehtoisten kouluttautuminen Suomen Ladun kursseilla.

Tapahtumat, jotka jo tiedossa.

Lisäksi vuoden aikana suunniteltuja tapahtumia.

17.2-14.3.21 Osallistutaan Suomen Ladun Ulkona kuin lumiukko tempaukseen
Toukokuu Suomen Ladun Unelmien liikuntapäivä
2021 Retkeilyilta, kuvia ja kertomuksia (Suunniteltu vuodelle viime vuodelle, siirtyi koronan vuoksi.)

Syksy 2021	Toimintapäivä kaikenikäisten bussiretki lähikohteeseen.
Syksy 2021 31.7.-6.8.21	Suomen Ladun sienikiertue 70v juhluvuosi ja Ollinmaja 50v juhlaretri Kiilopäälle
28.8.2021	Osallistutaan paikallisesti Suomen Ladun Nuku yö ulkona tapahtumaan
Lokakuu 2021	Perinteinen kuutamoretki Lam massaareen,
Joulukuu 2021	Joulupolku

Muu toiminta

Retki- ja tapahtumakutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla, yhdistyksen nettisivulla ja facebookissa.

Osallistutaan tapahtumien järjestelyihin yhdessä toisten toimikuntien kanssa.

Retkeilyvälineiden huolto ja vuokrauksen järjestely jäsenille.

MELONTATOIMIKUNTA TOIMINTASUUNNITELMA 2021 VISIO

Melonta on tunnettu harrastus Imatralla sekä lähialueilla ja Imatran Lapinkävijöiden melontatoimikunnan toiminta on aktiivista. Uusia melontaharrastajia liittyy Lapinkävijöiden jäseniksi ja kalusto mahdollistaa melontaharrastuksen sekä kehittymisen melojana. Melojien välisiä ystävyyssuhteita vahvistetaan.

TAVOITE

Tavoitteena on lisätä melontaharrastuksen tunnettavuutta, kasvattaa aktiivisten melojien sekä melontaharrastuksen parissa toimivien määrää sekä kouluttaa uusia melontaohjaajia. Lisäksi huolehditaan, että melontakalustoa on riittävästi. Imatran Lapinkävijöiden melonnat ovat johdettuja, turvallisia, sekä osallistujat huomioivia tapahtumia. Melontatoimikunnan toiminta on suunnitelmallista ja Imatran Lapinkävijöiden ja Suomen ladun tavoitteiden mukaista.

MELONTATOIMIKUNNAN TAPAHTUMAT VUONNA 2021

- Vajatalkoot ke 5.5. ja la 8.5.
- Kanoottivajan avajaiset ja melontatapahtuma ke 19.5.
- Keskiviikon iltamelonnat 26.5. - 25.8.
- Olen meloja -päivän tapahtuma la 12.6.
- Meloja 1 -peruskurssi 28.6.-2.7. aikavälillä kolmena arki-iltana Lisäksi varaudutaan järjestämään toinen peruskurssi elokuussa viikolla 32 jos on halukkaita.
- Kuutamomelonta iltamelontana ke 18.8. ja varapäivänä on ke 25.8.
- Savusaunamelonta la 12.6. (lähtö pe 11.6. illalla jos on halukkaita yön yli retkelle), samalla olen meloja -tapahtumaan osallistuminen 12.6.
- Heinämelonta la 17.7. Puumalassa.
- Savusaunamelonta yhdessä Saimaan Ladun kanssa su 15.8. Illalla savusauna vapaa kaikille Lapinkävijöiden jäsenille
- Syysmelonta la 11.8.
- Ruskamelonta la 2.10.
- Osa retkistä voidaan toteuttaa yön yli jos on halukkaita.
- Tekniikka- ja pelastusharjoittelu 2 - 4 krt kaudessa
- Vajatalkoot la 9.10.

- Kuntomelonnat arki-iltoina tai viikonloppuna kokoneemmille melojille.
- Viikonloppun päivamelonnat kauniilla ilmal la.
- Suoni Meloo tapahtumapäivä Helsingissä elokuun alussa
- Melontaretket kokoneemmille melojille (jäsenille)
- Hiirenkorvamelonta la 29.5.
- Yöttömän yön melonta la 12.6. (lähtö pe 11.6. illalla jos on halukkaita yön yli retkelle), samalla olen meloja -tapahtumaan osallistuminen 12.6.
- Heinämelonta la 17.7. Puumalassa.
- Savusaunamelonta yhdessä Saimaan Ladun kanssa su 15.8. Illalla savusauna vapaa kaikille Lapinkävijöiden jäsenille
- Syysmelonta la 11.8.
- Ruskamelonta la 2.10.
- Osa retkistä voidaan toteuttaa yön yli jos on halukkaita.
- Tekniikka- ja pelastusharjoittelu 2 - 4 krt kaudessa
- Vajatalkoot la 9.10.
- Mahdolliset korona-virus rajoitukset ja sää voivat muuttaa päiviä ja ryhmäkokoja

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA PYÖRÄILY, TOIMINTASUUNNITELMA 2021 Pyöräretket

Iltapyöräilyt kestävät 2-3 tuntia maanantai-iltaisin. Päiväpyöräilyt kestävät 6-8 tuntia, yleensä lauantaisin.

Iltapyöräilyjä pyritään toteuttamaan kesän aikana noin 16, päiväpyöräilyjä noin neljä.

Heinäkuussa pidetään "kesälomaa" iltapyöräilyistä. Edellisten lisäksi, tiistai- tai keskiviikkoiltoiksi, suunnitellaan kokeiltavaksi lyhyitä, noin tunnin kestäviä ja vauhdiltaan rauhallisia pyöräilyretkiä. Näillä pyritään houkuttelemaan mukaan myös vähemmän pyöräilijöitä. Lyhyiden retkien jatkoa harkitaan osallistujien aktiivisuuden ja kertyvien kokemusten pohjalta.

Pyöräretkien toteutus riippuu siitä, saadaanko retkille vetäjiä. Pandemiatilanteeseen liittyvät yleiset ohjeet voivat myös rajoittaa retkien toteutusta.

Pyöräilykausi aloitetaan maanantaina 26.4. tai 3.5. iltapyöräilyllä.

Pyöräilykausi päättyy elo-syyskuun vaihteen tienoilta.

Pyöräilyretkien rungon muodostavat perinteiset reitit Imatralla ja lähiseudulla.

Pyöräretkien aikana tutustutaan reittien varrella oleviin erilaisiin nähtävyyksiin ja muihin kohteisiin. Selvitetään pyöräretkille myös uusia reittivaihtoehtoja, kohteita ja teemoja, riippuen mm. asiantuntijoiden ja vetäjien saatavuudesta.

Kesäkaudella osallistutaan mahdollisuuksien mukaan liikunnallisiin tapahtumiin, jotka teemaltaan sopivat pyöräretkiin.

Tarkempi ohjelma, pyöräilykalenteri suunnitellaan ja julkaistaan keväällä 2021 ennen pyöräilykauden alkua.

Muuta

Vakiopyöräilijöiden lisäksi pyritään innostamaan myös uusia pyöräilijöitä mukaan pyöräilyihin ja järjestelyihin.

Matkavauhtiin kiinnitetään huomiota myös tulevana kesänä, jotta jokainen pyöräilijä voi tuntea pärjäävänsä ryhmässä mukana. Turvallisuus on kestoteema johon kiinnitetään huomioita retkien suunnittelussa ja toteutuksessa.

Imatran Lapinkävijät ry, Pyöräilytoimikunta

LASTEN JA NUORTEN TOIMIKUNTA

Toimintasuunnitelma 2021

Toteutetaan vuoden aikana:

Muumien hiihtokoulu
Perheretkiä ja -tapahtumia
Yhteistyötä muiden toimikuntien kanssa mm. tapahtumien ja retkien yhteydessä.
Uusien ohjaajien etsintä ja tarvittaessa koulutus Suomen Ladun teemapäiviin osallistuminen yhdessä retkitoimikunnan kanssa

OLLINMAJA

Ollinmajan toimintasuunnitelma 2021
Majaa pidetään auki hiihtokauden ajan.
Järjestetään Ollinmajahiihto ja Majahiihto.
Viikolla 8 osallistutaan koululaisten Eräviikko-tapahtumaan järjestämällä Ollinmajalla jotain aktiviteetteja lumen kanssa tai ilman.
Osallistutaan Erähiihtoon 27.-28.2.
Pidetään latukirkko helmikuussa joko 7. tai 14. päivä.
Talkoolaisten tapaaminen pidetään ennen hiihtokauden alkua ja kiitostilaisuus hiihtokauden jälkeen.

Ollaan mukana järjestämässä Joulupolku-tapahtumaa joulukuun alussa.

Osallistutaan muiden toimikuntien järjestämiin tilaisuuksiin pitämällä majaa auki.
Ollinmajatoimikunta huolehtii majan kahvilatoiminnan pyörittämisestä ja majan siivouksesta. Majan kunnostus ja remontit ovat siirretty Majatoimikunnalle.

LAPINMAJATOIMIKUNTA

Lapinmajatoimikunnan toimintasuunnitelma 2021
Toimikunta:

Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.
Suorittaa majaviikkojen arvonnat helmikuun alussa.
Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittaa korjaustarpeet.

TIEDOTUSTOIMIKUNTA

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY

Tiedotustoimikunta

Toimintasuunnitelma vuodelle 2021
Lapinkävijä 2021 – lehti tehdään paperiversiona sekä sähköisenä, ilmestyy yhdistyksen kevätkokouksen jälkeen. Lehti on yhdistyksen 70- ja Ollinmajan 50-vuotisjuhlanumero.

- Kaikkien toimikuntien odotetaan osallistuvan lehden tekoon laatimalla toimintakertomuksen oman toimikuntansa viimeisen kymmenen vuoden ajalta.

Muu toiminta:

- Yhdistyksen kotisivujen kohennus ja ajan tasalle saattaminen
- Jäsentiedotteen kehittäminen
- Muorravaarakka – kirjan myynti
- Yhdistyksen leikekirjan hoito

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Ahki	30 €/vko	10€/vkonloppu
Teltta/laavu	15 €/vko	10€/vkonloppu
Rinkka	15 €/vko	10€/vkonloppu
Keitin	5 €/vko	3 €/vkonloppu
Suksiboksi	20 €/vko	10€/vkonloppu
Lumikengät	15 €/vko	10€/vkonloppu 5 €/pvä

Lisätietoa kotisivuilta: imatranlapinkavijat.fi

Osoitemuistio 2021

Puheenjohtaja, Rahavarainhoitaja

Pekka Sarkanen
040 747 2009
[pekka.sarkanen\(at\)fimnet.fi](mailto:pekka.sarkanen(at)fimnet.fi)

Varapuheenjohtaja Retkivarusteiden hoitaja

Nanna Hintsanen
044 087 7577
[nanna.hintsanen\(at\)gmail.com](mailto:nanna.hintsanen(at)gmail.com)

Sihteeri

Ritva Pesonen
040 757 9701
[ritu.pesonen\(at\)pp.inet.fi](mailto:ritu.pesonen(at)pp.inet.fi)

Jäsens sihteeri

Jukka Kirjonen
[jukka.kirjonen\(at\)pp.inet.fi](mailto:jukka.kirjonen(at)pp.inet.fi)

Kotisivujen hoitaja

Tiina Kemppinen
050 410 4149
[tiinatuulikki.kemppinen\(at\)gmail.com](mailto:tiinatuulikki.kemppinen(at)gmail.com)

Ollinmajan hoitaja (hihtokauden ajan)

Tuula ja Markku Rätty
045 246 2123
[ratymaku\(at\)gmail.com](mailto:ratymaku(at)gmail.com)

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
040 845 3824
[aliflander\(at\)gmail.com](mailto:aliflander(at)gmail.com)

Retkitoimikunta

Lapset ja nuoret toimikunta

Maija Pakarinen
050 910 6648
[maija.ilona3\(at\)gmail.com](mailto:maija.ilona3(at)gmail.com)

Melontatoimikunta

Antti Vahe
040 580 3821
[antti.vahe\(at\)gmail.com](mailto:antti.vahe(at)gmail.com)

Pyöräilytoimikunta

Pentti Niemeläinen
040 553 7145
[pentti.niemelainen\(at\)luukku.com](mailto:pentti.niemelainen(at)luukku.com)

Lapinmajatoimikunta

Heikki Huolman
0400 549 300
[heikki.huolman\(at\)pp.inet.fi](mailto:heikki.huolman(at)pp.inet.fi)

Lapinmajojen hoitaja

Timo Karjalainen
040 172 3898
[timo.karjalainen.25\(at\)gmail.com](mailto:timo.karjalainen.25(at)gmail.com)

Imatran Lapinkävijät netissä:

www.imatranlapinkavijat.fi.

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:

www.suomenlatu.fi

Suomen Latu

Olympiastadion
Paavo Nurmen tie 1, 00250 Helsinki

Avoinna: ma-pe 9:00-15:00

Vaihe: 09 8567 7440
Jäsenasiat: 09 8567 7450
Paloheinä: 044 722 6328

Lapinmajojen vuokraus ja arvonta

Lapin majojen arvontasäännöt:

1. Syksyn ja seuraavaan vuoden kevään sesonkiviikkojen arvontaan voi osallistua yhdistyksen ykkösjäsen (henkilöjäsen). Muut viikot ovat jatkuvasti vapaasti haettavissa.

Arvontaan osallistunut henkilö tai muu perheenjäsen tulee olla osallistunut yhdistyksen toimintaan edellisen vuoden aikana (kokous, tapahtuma, talkoot, vuodevaatteiden peruspuhdistus tai pesu tai ikkunoiden pesu tai muu kunnostus lapinmajoilla, Ollinmajan talkoot tai kahvilatoiminta tai kanoottivajalakkoot, jne).

Nämä säännöt tulevat voimaan 1.11.2020.

2. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana.

3. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle kolmen vuoden käyttöoikeuskarenssi.

4. Majaviikolla tapahtuneet vahingot on ilmoitettava majanhoitajalle välittömästi.

5. Vahinkojen korvaukset käsittelee majatoimikunta / hallitus

6. Ykkösjäsenellä (henkilöjäsen) on 1 arpa kevään ja 1 arpa syksyn sesonkiviikkojen arvontaan.

7. Arvonnessa sesonkiviikon voittaneelta peritään varausmaksu 75 € (osa vuokrahintaa). Varausmaksu on maksettava heti varauksen varmistamiseksi. Varausmaksua ei palauteta.

8. Arvonnan jälkeen vapaiksi jääneet majaviikot ovat jäsenten haettavissa. Varausmaksu on maksettava heti.

9. Muiden Suomen Latu ry:n jäsenten tulee liittyä rinnakkaisjäseneksi ennen hakua (17€ 2021)

10. Syksyn viikot ja seuraavan kevään viikot haetaan tammikuun loppuun mennessä. Arvonnot suoritetaan helmikuun alussa.

11. Arvonnot suorittaa majatoimikunta.

MAJOJEN ARVONTA JA VUOKRAUS

Osallistuminen sesonkiviikkojen arvontoihin sekä muu majavaraus tehdään osoitteessa ilk.lapinmajat@gmail.com

1. Nimi
2. Viikkonumero (pvm. – pvm.)
3. Jäsennumero
4. Puhelinnumero
5. Mihin tapahtumaan olet osallistunut viimeisen vuoden aikana.

Majojen vuokraus

Hakemukset ja varaukset osoitteeseen ilk.lapinmajat@gmail.com.

Puhelimella tai tekstiviestillä ei voi hakea majaviikkoa.

1. Varausmaksu on 75 €, mikä sisältyy majavuokraan ja erääntyy heti maksettavaksi.

Varausmaksua ei palauteta.

2. Majaviikon loppumaksun eräpäivä on 60 päivää ennen majaviikon alkua.

3. Saarihelyn vuorokausivuokra 40 €/vrk (klo 12-12) max 3 vuorokautta.

AVAIMET: Saarihelyn ja Outaladun avainboksin koodin saa majanhoitajalta.

Palautteet sähköpostiosoitteeseen **ilk.lapinmajat@gmail.com**

Majaviikko alkaa edellisen viikon lauantaina klo 12.00 ja päättyy majaviikon lauantaina klo 12.00.

Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee majatoimikunta ja hallitus.

MAJAVIIKKOJEN HINNAT 1.8.2021 alkaen:

Aikatariffi 1: 450 € / viikot 12 – 16, 37, 38

Aikatariffi 2: 390 € / viikot 8 – 11, 17, 36, 39

Aikatariffi 3: 290 € / viikot 1 – 7, 18, 46 – 52

Aikatariffi 4: 160 € / viikot 19 – 35, 40 – 45 Outalatu 200 €

Kyyti-Bussit Oy

Sukkulakatu 7, 55120 Imatra

Puh. 010 3231 300

e-mail: imatrankyytibussitoy@pp.inet.fi

www.imatrankyytibussit.fi

Juha Koivuvaara

0500 250 424

Tilausajot ja ryhmämatkat 32-60 paikkaisilla buseilla

storaenso